

Hallgasd meg,
Uram, könyörgésemet,
fogadd füledbe
esdeklésemet!

Zsolt 39,13

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság
Mértékadó
LXXIX. évf. 33. • (3911.)
2023. augusztus 13. • Ára 360 Ft

Az Eucharisztia az otthonom

Burbela Gergely verbita szerzetes ezüstmisés

Burbela Gergely (Burbela Grzegorz Ludwik) verbita szerzetes húszonhárom éve él Magyarországon. Tartományfőnök is volt, szolgált Budapesten, a VIII. kerületben, most pedig Bicskén plébános. Gyermekkoráról, a családjában jelen lévő missziós lelkületről is kérdeztük, és megtudtuk, honnan van benne minden nehézség ellenére a derű. Lengyelként otthon érzi magát Magyarországon, s hogy idekerült, abban Isten akaratát követte. Mint annyi minden másban is. Gergely atyával hosszabb lengyelországi tartózkodása előtt beszélgettünk.

– Milyen volt a gyermekkora Lengyelországban? Hogyan élte meg a családja a hitet?

– A négy gyerek közül én voltam a legkisebb. Édesapám szerelőként dolgozott, sokszor voltam vele a műhelyében. Egy időben autószerelő akartam lenni. A legidősebb testvérem jóval idősebb volt nálam, verbita szerzetesként szolgált Kongóban, az akkorai Zaire-ban, misszionárius volt. Negyvenegy évesen Belgiumban halt meg, Lengyelországban temették el. Egy nővérem és egy bátyám volt még, mindenketten családosok, őket is magához hívta a Jóisten. A bátyám ötvenhárom éves volt, a nővérem negyvenhét. Édesanyám az édesapámat is eltemette. Valaki kérdezte tőle, hogy tudja ezt elviselni. Azt mondta: Isten ezt akarta. Megrázó, de ebből a hitből én is táplálkozom. Nemrég találtam egy képeslapot, amit ő írt nekem húsvétra: „Drága fiam, a mi hitünk a kereszt hite, de hinnünk és tennünk kell, mert rövid az idő.” Mindig sugárzott belőle a derű, és általa megtanultam, nem létezik olyan nehézség, amin Istenben elve ne jutnánk túl. Ő nemcsak a szép és jó dolgokban van benne, hanem ezekben is.

(Folytatás az 5. oldalon)

37. Ifjúsági Világtalálkozó – Lisszabon

(Írásaink a 2. és a 3. oldalon)

Hegymenetben vagyunk

Országos cigánypasztorációs lelkigyakorlatot tartottak
Pélicsfőszentkereszten

„Mester, jó nekünk itt lenni” – ezzel a mottóval szervezték meg az V. Országos Cigánypasztorációs Lelkigyakorlatot augusztus 4. és 6. között Pélicsfőszentkereszten Székely János püspök vezetésével. Urunk színeváltozása innepéről Orosz Atanáz püspök tanított a találkozón.

Élenk beszélgetés folyik a pélicsfőszentkereszti szalézi lelkigyakorlatos központ udvarán. A résztvevők az imént befejeződött csoportbeszélgetések témairól fejtik ki véleményüket egymás között, kisebb-nagyobb társágokban. Hogyan élsz, hogyan van jelen az életedben a hit, melyek a nehézségeid a munkádban, hol értél el eredményeket?

– ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban osztják meg egymással gondolataikat a cigánypasztorációs lelkigyakorlaton jelen lévők, a pasztoráció munkatársai, önkéntesei és csoportjaik tagjai.
(Folytatás a 11. oldalon)

Megjelent!
Az Új Ember
2024-es
Kalendáriuma
megvásárolható
az Új Ember
könyvesboltjában és
a webbolton
keresztül

ISSN 0133-1205

9 770133120548

Elbeszél, tanít és eligazít

Beszélgetés Osztie Zoltán plébánossal

A Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia idén ünnepi alapításának 975. évfordulóját. Az 1048-ban létrejött plébánia korábbi béllegzőjének töredéklelyomatai is őrzik annak emlékét, hogy már csaknem ezer éve létezik kereszteny közössége Pesten, a Duna bal partján. Osztie Zoltánt, a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-tempalom plébánosát kérdeztük.

– A Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia megalakulására nagyon zavaros történelmi helyzetben került sor: nyolc évvel Szent István király halála után, I. András uralkodása idején.

– Így van. És ne feledezzünk meg Szent Gellért püspök vér-tanúságáról sem, akit 1046-ban temettek el a templomban, hiszen az épület régebbi, mint a plébániai közösség. Gazdag kereskedők éltek itt, lévén, hogy a Dunának ez a része mindig

révátkelőhely volt. Ezek a jómódú kereskedők templomot építettek, s ehhez nyilvánvalóan léteznie kellett itt egy összetartó közösségeknek. Magát a plébániaiát 1048-ban alapították. Ezért is látható a templom főbejáratának üvegajtaján az 1048-as dátum, és a plébánia pecsétjén is ez az évszám szerepel. A Szent István korabeli templomot I. András idejében bővítették, ami ugyancsak azt bizonyítja, hogy aktív közösség élt itt. 1227-ben IV. Béla önálló plébánosválasztási jogot biztosított a váci esperességhöz tartozó templomnak, amelynek Pest szempontjából is kiemelkedő szerepet tulajdonított. Az 1200-as években már létezett az a hárromhajós, román stílusú templom, amelynek az alapfalait a közelmúltban tárták fel a régészkek.

(Folytatás a 9. oldalon)

Ne teher, hanem örööm legyen az iskolakezdés!

A Katolikus Karitász segélyprogramja

A Katolikus Karitász idén is elindította Magyarország legnagyobb iskolakezdési segélyprogramját, a Legyen örööm az iskolakezdés! elnevezésű akciót. A nyitóeseményt augusztus 4-én Budapesten tartották, sajtótájékoztató keretében.

A szünidő még tart, de néhány hétnélküli becsengetnek, szükség lesz a taniszerekre. Az iskolakezdés minden évben nagy anyagi terhet jelent a gyermekes családoknak, különösen a szociális nehézségekről.

(Folytatás a 8. oldalon)

Szeressetek, mint Jézus, és ragyogni fogtok!

Ferenc pápa augusztus 6-án, Urunk színeváltozása ünnepén reggel másfél millió fiatalallal ünnepelte a lisszaboni 37. Ifjúsági Világtalálkozó (IVT) záró szentmiséjét a portugál fővárosban, a Vasco da Gama híd szomszédságában, a Tejo parkban. A Szentatya arra hívta beszédében a fiatalokat, hogy ragyogjanak, halljanak, és ne féljenek. Ferenc pápa homiliát teljes terjedelmében adjuk közre.

„Uram, jó nekünk itt lenni!” (Mt 17,4) – ezeket a szavakat, melyeket Szent Péter mondott Jézusnak a színeváltozáshegyén, szívünkben tovább kell vinnünk e mozgalmas napok után is. Annyi csodálatos dolgot éltünk át együtt Jézussal, és az is szép, ahogy ilyen örömmel teli szívvel imádkoztunk. Most viszont feltehetjük magunknak a kérdést, mit viszünk magunkkal, amikor visszatérünk a minden napokba. A hallott evangéliumot követve, három igével szeretnék válaszolni erre a kérdésre: ragyogni, hallgatni, ne féljetek.

Az első: ragyogni. Jézus színeben átváltozik. Az evangélium ezt mondja: „Ragyogott az arca, mint a nap” (Mt 17,2). Nem sokkal ezelőtt jövendölte meg szenvadését és kereszthalálát, és ezzel szertefeszített a hatalmas és világi Messiás képe, és csalódást okozott a tanítványainak. Most pedig, hogy segítsen nekik elfogadni Isten szeretetének tervét mindannyiunkra vonatkozóan, Jézus fog közülük hármat – Péter, Jakabot és Jánost –, felvezeti őket a hegyre, és színeben átváltozik előtük. És ez a „fényfürdő” felkészítőket a kínszenvedés éjszakájára.

Barátaim, kedves fiatalok, ma nekünk is szükségünk van egy kis fényre, egy villanásnyi fényre, amely

reményt ad arra, hogy szembenézzünk az életben ránk törő megannyi sötétséggel, a minden napos vereséggel, hogy Jézus feltámadásának fényével nézzünk szembe velük.

hoz, hogy a szeretet cselekedeteit végezzük. Ne hagyd magad becsapni: azon a napon fogsz világítani, amikor a szeretet cselekedeteit végzed! De amikor ahelyett, hogy a szeretet

dulunk el, amelyek a szeretet útjának tűnnek, de valójában szeretetnek álcázott önzés. Övakodjatok ettől! Hallgassatok Jézusra, mert ő megmondja nektek, melyik a szerepet útja! Ót hallgassátok!

Ragyogni az első ige: világításatok; hallgatni: hogy ne tévesszétek el az utat; és végül a harmadik ige: ne félj. Ne féljetek! A Biblia sokszor ismétli ezt az evangéliumokban: „ne féljetek”. Ezek Jézus utolsó szavai az apostolokhoz a színeváltozáskor: „Ne féljetek!” (Mt 17,7)

Nektek, fiatalok, akik átélték ezt az örömet – azt akartam mondani, ezt a dicsőséget, mert valójában egyfajta dicsőség a mi találkozónk – nektek, akik nagy, de gyakran a félelemről elhomályosult álmokat dédelgettek, mert nem lájtatók őket megvalósulni; nektek, akik néha azt gondoljátok, hogy nem tudjátok véghez vinni, és olykor némi pesszimizmus vesz rajtakat erőt; nektek, fiatalok, akik kísértésbe estek, elbátortalanodottak, hogy aztán alkalmatlannak ítéleztek magatokat vagy egy mosolyjal leplezzétek el a fájdalmatokat; nektek, fiatalok, akik meg akarjátok vál-

toztatni a világot – és ez jó –, és harcolni akartok az igazságért és a békéért; nektek, fiatalok, akik elkötelezettek vagyok és tele fantáziaival, de úgy tűnik számotkra, hogy ez nem elég; nektek, fiatalok, akikre az Egyháznak és a világnak annyira szüksége van, mint a földnek az esőre; nektek, fiatalok, akik a jelen és a jövő vagytok; igen, nektek, fiatalok, Jézus ma azt mondja: „Ne féljetek!”, „Ne féljetek!” Csak mindenki ismételje el a magában ezeket a szavakat: „Ne féljetek!”

Kedves fiatalok, szeretnék mindenannyiok szemébe nézni, és ezt mondani: ne félj! Sőt, mondok nekem valami nagyon szépet. Többé nem én, hanem Jézus maga néz most titokat. Ő, aki ismer benneteket, ismeri mindenkiötök szívét, ismeri mindenkiötök életét, ismeri az örömeiteket, a szomorúságaitokat, a sikereiteket és a bukásaitokat, ismeri szíveteiket. És ma ő mondja nektek, itt, Liszszabonban, ezen az ifjúsági világtalálkozón: „Ne féljetek, bátoraság, ne féljetek!”

Fordította: Hollósi Judit
Fotó: Vatican News

Mert ő az a fény, amely nem halványul el; ő az a fény, amely az éjszakában is világít. „Felragyogtatta szemünket Istenünk” – mondja Ezdrás pap (Ezd 9,8). A mi Istenünk megvilágít: megvilágítja tekintetünket, megvilágítja szívünket, megvilágítja elménket, megvilágítja azon szándékunkat, hogy tegyünk valamit az életben – de minden az Úr világosságával.

Szeretnék azonban mondani, hogy nem akkor világítunk, amikor a reflektorfénybe állítjuk magunkat – ez elkáprázthat. Nem válunk ragyogóvá. Nem akkor világítunk, ha tökéletes, rendezett, jól kidolgozott képet mutatunk magunkról, és akkor sem, ha erősnek és sikeresnek érezzük magunkat. Akkor világítunk, akkor ragyogunk, ha Jézust elfogadjuk, és megtanulunk úgy szeretni, mint ő.

Szeretni, mint Jézus: ez tesz mincket ragyogóvá, ez vezet minket ah-

cselekedeteit végeznéd, magadra mint önző emberre tekintesz, akkor ott kialszik a fény.

A második ige a hallgatni. A helyen egy fényes felhő borult az apostolok fölé. És ez a felhő, amelyből az Atya hangja hallatszik, mit mond? „EZ az én szeretett Fiam, aki ben kedvem telik, őt hallgassátok” (Mt 17,5). Ennyi az egész: minden, amit az életben meg kell tenni, ebben a szóban van: őt hallgassátok. Az egész titok ebben rejlik.

Figyelj arra, amit Jézus mond neked! „Nem tudom, mit mond nekem.” Fogd az evangéliumot, és olvasd el, mit mond Jézus, mit mond a szívednek! Mert nála vannak az örök élet igéi; ő nyilatkoztatja ki, hogy Isten az Atya, hogy ő a szerepet. Megmutatja nekünk a szeretet útját. Jézust hallgassátok! Mert mi még jóakarrattal is olyan utakon in-

Ferenc pápa Fatimában

A Szűzanya gondoskodó, befogadó, és Jézusra mutat

Ferenc pápa augusztus 5-én, a lisszaboni ifjúsági találkozó idején néhány órára elhagyta a portugál fővárost, és helikopterrel Fatimába repült, ahol több százszáz ember várta. A híres Mária-kegyhelyen – amelyet 2017. május 13-án Szűz Mária jelenéseinél századik évfordulójával – kalmából már meglátogatott – beteg és fogyatékkossággal élő fiatalokkal imádkozta a rózsafüzér a békéért a Jelenések kápolnájában.

Érkezése után pápamobil-lal járt körbe az ünneplő hívek között, köszöntötte őket, majd a Jelenések kápolnájában csendes imába mélyedt a fatimai Szűzanya szobra előtt. A rózsafüzér elmagasított követőén Ferenc pápa beszédet mondott a jelenlévőknél, előre megírt beszédét félrétre, rögtönözött szavakkal szólt hozzájuk. Fatimában elhangzott beszédét az alábbiakban teljes terjedelmében közljük.

Kedves Testvéreim, jó reggel! Köszönöm, Ornelas püspök, a szavait, és köszönöm mindenannyioknak, hogy itt vagyok és imádkoztok. Elmondottam a rózsafüzér, ezt a gyönyörű és létfontosságú imádságot. Létfontosságú, mert kapcsolatba hoz minket Jézus és Mária életével. Elméltudtuk az örvendetes titkokon, amelyek emlékeztetnek

minket arra, hogy az Egyház nem lehet más, mint az örömháza. Szép képe az Egyháznak ez a kis kápolna, ahol együtt vagyunk: befogadó, nincsenek kapui.

Az Egyháznak azért nincsenek kapui, hogy bárki beléphessen. És itt még jobban hangsúlyozhatjuk, hogy bárki beléphet, mert ez az Anya háza, és egy anya szíve mindenkit nyitva áll minden gyermeket előtt, mindegyik, mindenkit, mindenkit előtt, kirekesztés nélkül.

Itt vagyunk, Mária anyai tekinthet előtt, itt vagyunk mint Egyház, Anyaszentegyház. A zarandoklat éppen máriás vonás, mert az első, aki Jézus születésének hírüladása után zarandoklatot tett, Mária volt. Amint meghallotta, hogy unokatestvére gyermeket vár – és ez az unokatestvér előrehaladt korú volt –, elszaladt hozzá. Ez kissé laza fordítás, az

evangélium azt mondja, hogy „sietve elment”. Mi azt mondanánk, hogy „odaszaladt”, szaladt, arra vágyva, hogy segítsen, jelen legyen. Sietve tá-

juj mindenannyian együtt: sietve gondoskodó Szűzanya! Siet, hogy a közelünkben legyen, siet, mert ő Anya. Portugálul úgy mondják, „apressada”

pen fogad be: először befogadja Jézust, aztán rámutat. Mária az életében nem tesz másat, mint Jézusra mutat. „Tegyetek meg minden, amit mond!” Kövessétek Jézust!

Ez Mária két gesztusa, gondolkodjunk el rajtuk: mindenannyiunkat befogad, és Jézusra mutat. És ezt sietve gondoskodóan, „apressada” teszi. Sietve gondoskodó Szűzanya, aki mindenannyiunkat befogad, és megmutatja nekünk Jézust. Emlékezzünk erre minden alkalommal, amikor ide jövünk. Mária itt különleges módon tette jelenselvű magát, hogy sok hitetlen szív megnyíljon Jézus előtt. Jelenlétével Jézust mutatja meg nekünk, mindenkit Jézusra mutat. És ma itt van közöttünk, mindenkit itt van közöttünk, de ma sokkal közelebb érezzük őt. A gondoskodó Máriát.

Barátaim, Jézus olyannyira szeret minket, hogy azonosul velünk, és arra kér minket, hogy működjünk együtt vele. És Mária megmutatja nekünk, hogy mit kér tőlünk Jézus: hogy vele együttműködve járunk az életben. Szeretném, hogy ma Mária ábrázolására tekintsünk, és mindenannyian elgondolkodunk: mit üzen

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

vozott, azzal a vággal, hogy segítsen, hogy jelen legyen. Máriának sok jelzője van, de ha belegondolunk, az egyik, amit mi is mondhatnánk, ez: Szűz Mária, „aki odaszaladt”, valahányszor gond van; valahányszor csak hívjuk, ő nem késlekedik, eljön, sietve gondoskodik.

Sietve gondoskodó Szűzanya, tetszik ez nektek? Mond-

da”, azt mondta nekem Ornelas püspök. „Apressada” Szűzanya. És így kíséri Jézus életét; nem rejtőzik el a feltámadás után, elkiállítja tanítványokat, várva a Szentlélekkel; és elkiállítja az Egyházt, amely pünkösd után kezd növekedni. Szűzanya, aki sietve gondoskodik, aki elkiállítja. Mindig elkiállít. Soha nem ő a főszereplő. Mária Anya kétfélekép-

nekem Mária mint Anya. Mit mutat nekem?

Ő Jézust mutatja nekünk; olykor valami apróságra is rámutat, ami a szívünkben nem működik jól, ő mindenkit mutat valamire. „Anyá, mit mutat nekem?” Teremtsünk egy pilálatnyi csendet, és mindenki mondja a szívében: „Anyá, mit mutat nekem?” Mi az életbenben az, ami miatt aggódsz? Mi az életbenben az, ami meghat téged? Mi az életbenben az, ami érdekel téged? Mutasd meg nekem!” Rámutat a szívünkre, hogy Jézus előjöön oda. És ahogyan megmutatja nekünk Jézust, Jézusnak megmutatja mindenanyiunk szívét.

Kedves testvéreim, ma érezzük Mária Anyának jelenlétét, az Anyát, aki mindenkit mondja: „Tegyetek meg minden, amit mond!” Jézust mutatja nekünk. De ő az az Anya is, aki ezt mondja Jézusnak: „Tedd meg, amit kér töled!” Ez Mária. Ez a mi Anyánk, a gondoskodó Szűzanya, aki közel van hozzáink. Ó áldjon meg minket, mindenannyiunkat! Amen.

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Fotó: Vatican News

Augusztus elsején kezdődött a portugál fővárosban, Lisszabonban a 37. Ifjúsági Világta-lálkozó, amelyre háromszáz-ezer fiatal érkezett a világ minden tájáról. A Magyar Katoli-kus Egyházat ezerháromszáz fiatal képviselte, legtöbben a Váci Egyházmegyéből érkeztek. Az eseményen jelen lévő Marton Zsolt váci megyéspüspökkel telefonon készítettünk interjút még a találkozó nap-jainban.

- Tegnap főcelebránsa volt a Szent György-templomban bemutatott szentmisének, a ma délelőtti szer-tartáson pedig Ön prédikált. Mit üzent a fiataloknak?

- Felhívtem a figyelmüket a találkozó hívószavára: „Right up!”, „Kell föl!”, ahogyan Mária fölkelt, és sietett a hegyekbe Erzsébet-hez. Érdekes, hogyan lehet magyarul mondani azt, hogy fölkeln az ágy-ból? Emlékeztettem a fiataljainkat: „Talpra, magyar!”, és folytatása is

van: „hí a hazai!” Lassan hazame-gyünk, és otthon tanúságot kell ten-nünk. Arra hív bennünket a földi hazánk, hogy vigyük haza magunkkal azokat a kincseket, amiket itt kaptunk, de ne felejtük el: nem csak földi hazánk van. Számunkra a mennyei haza a végső, annak részei szeretnénk majd lenni. Meg kell va-lósítanunk a szeretetprogramot, amelyet Isten kér tölünk.

A mai evangélium arról szólt: Boldog, aki megtesz mindenöt, amit Isten kér tőle. Meg kell tennünk Is-ten akaratát most, a jelen pillanatban! Azt is elmondtam a homíliámban, hogy az Egyház katolicitás él-hették át itt mi, magyarok is, hiszen jelen vannak Lisszabonban püspökök, papok, diákonosok, világiak, fiatalok, de az összes többi nemzettel együtt vagyunk, egységet alkotunk velük. Itt van a Szentatyá is, ennek élményét, örömet is vigyük haza magunkkal, hogy gazdagítsuk az otthoniakat.

- Milyen kincsekre gondol?

- Tegnap a Szentatyá fiatalokkal végezte a keresztutat a fő rendez-vényhelyszínen, a VII. Edward parkban. Csodálatos volt. A rendezők fölépítettek egy nagy állványzatot, amelyet textíliával vontak be. Artis-taművesek eljátszották a különböző állomások drámáit, a szövegekben pedig a mai fiatalokat érő kihívásokról volt szó: az elesésekkel, a külön-böző szenvedélyektől – alkoholtól,

drogtól, pornografiától – való füg-gősről, de idéztartozik a telefonfüg-gőség is, és szóba került még minden-mellett az önzőség, az önközpontúság. Ezektől kérünk szabadulást, hogy egymás felé fordulók legyünk, hogy közösséggé válunk, nyitottak és befogadók legyünk, ne tasztitsuk ki az elesetteket, a periférián élőket, a gyengéket, az időseket.

Megkaptuk ezeket az üzeneteket, amelyek nagyon szépen kapcsolód-tak a stációkhöz, és rámutattak arra, mi az, amivel szembe kell mennünk, mi az, amire nemet kell mondunk. A világ csak az eszközökkel adja ne-künk, és meg kell tanulunk okosan használni ezeket, de a megoldást igazából Krisztustól kapjuk. A nehéz helyzetekből nem a különféle világi praktikák hoznak ki bennünket, ha-nem Jézus Krisztus.

- Volt alkalma személyesen találkozni Lisszabonban a Szentatyá-val?

- Nem, és szerintem nem is fo-gok. A holnapi zárómisén együtt le-szünk, lehet, hogy egy kézfogásra odamegyünk hozzá, de nincs erre ígéret. Hétszáz főpap van itt jelen, sok a bíboros is közöttük. Egységen vagyunk, és ez nagyon jó. Élmény megélni az otthonosság érzését az Egyházban, és a fiatalok ezt is haza-vihetik magukkal. Olyan, mintha Budapesten lenne ez a találkozó, annyira értjük és érezzük egymást, egy közösséget alkotunk a szentmi-

sében és a többi rendezvényen is. A portugál sajátos nyelv, de sok fiatal beszél angolul, franciául, olaszul, így nincsenek nyelvi akadályok. A Szentatyá Budapesten is felszab-dult volt, de itt még inkább az. A la-tin kultúrába érkezett, egy dél-ame-rikai stílusú világba, olyan ez neki, mintha otthon lenne.

- Ferenc pápa lisszaboni beszéde-ből milyen motívumok ragadták meg a leginkább?

- A Szentatyá számára vannak különösen fontos téma, amelyek vissza-visszatérnek a megszólalásai-ban, mint egy jó pedagógus, ismétlő, sulykolja ezeket. Nem elzárkózni, nem falakat építeni, nem elszigete-lődni. Új téma kent beszélt arról, hogy ne legyünk önzők, és hangsú-lyozza azt is, hogy ne tapadjunk a mobiltelefonra, ne a digitális világban éljünk, hanem a valóságosban. Szintén új gondolat, és nekem na-gyon tetszik: az idősek és a fiatalok összekapcsolódása, egymásra utalt-sága. Az időstől a fiatal bölcsességet, tapasztalatokat tanulhat.

Ami a leginkább megérintett, az az, hogy a pápa itt egészen megfiatalodott, nem egy nyolcvanhét éves embert láttam magam előtt. Budapesten is kivirult, de most még in-kább. Magyarországon rövid látoga-tást tett, kevés volt az ideje, itt most másfél-két óráig is eltart, amíg bevo-nul egy helyszínre, és közben gyere-kekkel áld meg, köszönt fiatalokat,

időseket, mintha egy nagy családi rendezvényen lenne.

- Említtette, hogy hamarosan haza-érkeznek a fiataljaink Lisszabon-ból, és következnek a hétköznapok. Vajon a mostani találkozón átélt él-mények reményforrásul szolgálhatnak a minden napok nehézségeinek elviseléséhez?

- Mindenképpen. Ami ezen a ta-lálkozón hangsúlyt kapott, az az, hogy cselekednünk kell. „Kell föl!” Ferenc pápa beszédeiben vissza-térőn elő-előjött a figyelmeztetés: igenis, oda kell mennünk a másik-hoz. Ha kér, akkor segíteni, adni kell neki, ha jön, akkor befogadni. A Szentatyá mindenhangsúlyozza, mi-lyen fontos az imádkozás, de amikor cselekvésre van szükség, akkor tenni kell, ott, ahol éppen vagyunk, a saját környezetünkben; nem kell ehhez egy távoli kontinensre utaznunk. A megoldás pedig Jézus Krisztustól jön. Ez nem új gondolat, de mindig, újra és újra hangsúlyozunk kell.

Nem a technikai fejlődés hoz jelen-tős változást, az csak Jézus Krisztu-son keresztül valósulhat meg. Ő a je-lenben, a mai világban is minden helyzetben velünk van. Ahogyan ta-nítványainak mondta a mennybeme-netele előtt: „én veletek vagyok minden nap, a világ végéig”. Éppen ezért mi is tegyük meg mindazt, amit meg-tehetünk másokért!

Bodnár Dániel

Fotó: Merényi Zita

A megoldás Jézus Krisztustól jön

Marton Zsolt váci püspökkel beszélgettünk

Együtt kovásszá lenni

Interjú Martos Levente Balázs püspökkel

„Szeretném azt üzenni az otthoni csalátagoknak, hogy ezek a fiatal »nagy gyerekek« szeretettel gondolnak rá-juk” – mondta az augusztus 4-én készített telefonbeszél-gezeti zárszavaként Martos Levente Balázs eszter-gom-budapesti segédpüspök, akit arról kérdeztünk, mi-lyennek látja az ifjúsági világta-lálkozót, amelyre maga-is kiutazott Lisszabonba.

- Hogyan élték meg a talál-kozást Ferenc pápával?

- Nekünk, magyaroknak ez most bizonyos értelemben is-merős élmény... Ha a pápa megérkezik valahová, nagy örömmel és figyelemmel fogad-ják. Megismétlődnek azok a jelentek, amelyeket Budapesten is láttunk: a kisgyerekeket hozzá engedik, az embe-rek szerte a városban nagy fi-gelelmemmel kísérik a pápai konvojt. A VII. Edward parkban van egy központi emel-vény, ahonnan a Szentatyá rá-lát az egész tömegre. Látszik, hogy mindenki nagyon szeret-ne közel kerülni hozzá, és rajta keresztül közel érezni magá-hoz Isten elfogadó szeretetét.

- Ön tartotta tegnap a kateké-zist. Mi volt az a fő gondolat-sor, üzenet, amit szeretett volna átadni a fiataloknak?

- A tegnapi katekézis a ká-nai menyegző evangéliumi történetére épült. Jézus meg-kezdi nyilvános működését. Arra próbáltam figyelni a fiatalokkal együtt, hogy mit is je-lent ez, mi minden történik ott abban a néhány percen. Kö-zel engedtük magunkhoz azt a Jézust, aki a küldetése kez-detén egy pillanatra megáll, aki – kicsit talán hozzánk ha-

sonlóan – újra meggondolja, mi lesz a küldetése. Ezzel bá-torságot ad a fiataloknak: ha megtorpannak is egy pillan-arrá, amikor találkoznak az élet nagy kérdéseivel, mégis le-gyenek bátrak, hagyatkozzanak a hitükre és az élet szere-tetére. És ott van Mária, aki a bőlcsességgel, hítelvel, biza-mával teret ad Jézusnak arra, hogy meghozza ezt a döntést. Az életünkben gyakran találkozik ez a kettő. Arra szeret-tet volna biztatni a fiatalokat, hogy csendes fogadják be az igazságot, a valóságot, amit maguk körül látnak, Jézussal együtt döntsenek az igazság szeretete mellett, és azután cselekedjenek.

- A magyar fiatalokon men-yire látszik az elszántság vagy a bizonytalanság a hit-ben való elköteleződéssel kapcsolatosan?

- Akikkel beszélgettem, azok közül többen is megem-lítették, hogy látták már maguk előtt az élet szép lehetősé-geit, és most keresik az útjukat. A húsz-huszonöt éves fiatalok száma ritkán a világ, nagyszerű lehetőségek állnak előttük. Sokuknál érzem azt a valós reménységet, hogy Istenről akarnak útmutatást kapni, akár itt és most, a talál-

- Volt olyan élménye, ami mélyen megérintette?

- Több fiataltal beszélgettem. Ma reggel például egy amerikai fiatalemberrel, aki arról kérdezett, mit tanácsolok neki a hivatására keresésében.

Tegnap egy magyar fiatalem-berrel beszélgettem ugyaner-ről. Azt látom, hogy nagy bi-zalommal lépk oda hozzá mint püspökhöz, és szívesen beszélnek arról, milyen élet-helyzetben vannak. Ezek na-gyon szép élmények.

Máskor a fiatalokkal be-szélgetve felfedezzük a közös kulturális gyökereinket, a vi-lági kulturális emlékeinket és az Egyházat érintő világításunkat. Ezek olyan kincsek, amelyek most különösen megmutatják a valodi értékük-öt. Szót tudunk érteni egy-mással, van miről beszélget-nünk, vannak közös vá-gyaink, ideáljaink. Ez szá-momra is megerősítő és örömteli. Viszonylag új pü-spökként egyfajta kíváncsiság-gal veszek részt az eseményen-ken. Öröm, hogy a püspök atyák befogadnak maguk kö-zé. Mindig keresem azt is, ve-lük hogyan tudom építeni a kapcsolatokat. Hogyan tu-dunk egyszerre jelen lenni a fiatalok számára, és ugyanakkor megerősödni a közös el-köteleződésben.

- Találkozott a Pannonhal-máról Lisszabonba bicikliző magyar fiúkkal?

- Amikor szerdán, az első katekézis napján a Rise up! (Kell föl!) elnevezésű találko-zón voltam a magyarokkal, és már véget ért a szentmíse, egyszer csak nagy üdvírval-gásra, köszöntésre, tapsra let-tem figyelmes. Kiléptem a templomból, és láttam, hogy éppen akkor érkeztek meg a

kerékpáros fiúk, az ottani ma-gyarok nagy örömmel és taps-sal fogadták őket. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottságának szervező csoportje ügyesen mindjárt melléjük szegődött. Ellátták őket az eseményeken való részvételhez szükséges kis csomaggal, és segítséget nyújtottak nekik abban is, ho-gyan folytassák az útjukat. El-ső ránézésre nem is látszott, hogy szinte vasból vannak ezek a négyezer kilométert le-tekerő fiúk. Mindegyikük ki-váló, mosolygós, kitartó fiatal-ember.

- Mit vár a világta-lálkozótól?

- Úgy látom, a fiatalok az első napok kis kényelmetlen-ségeit már megszokták, hi-szen egy ilyen találkozón a közös szállással, a tömeggel mindig együtt járnak bizo-nos megröpróbáltatások is. Ezek a nehézségek azonban olyanok, mint amikor fel-szántják a földet, és előkészí-tik valami új befogadására. Bí-zom abban, hogy a sok hely-ről érkező közösségek magukkal viszik majd azt a fajta bá-torságot, ami ahhoz kell, hogy az evangéliumban megtalálják az életük mélységét és valódi távlatát. Hazavisznek valamit ebből a „keljetek föl, tegyünk valamit együtt” lendületből, ami itt, a találkozón eltölti őket. Jó lenne ebből táplálko-zni még egy darabig, jó lenne ezt otthon is látni. Voltak olyanok, akik azt mondta, hogy együtt jöttek az egyházkö-zégből, és szeretnék, ha a

Jóisten erőt adna nekik ahhoz, hogy társakat gyűjtsenek ma-guk köré, és együtt kovásszá válhassanak.

- Mennyire van jelen a fiatalokban remény?

- Sok reményt látok ben-nük; persze ha a fiatalok együtt vannak, minden reng-eget erőt adnak egymásnak. A bátor-ság és a remény megvan bennük, ennek kellene konkré-tet kereteket adni. Azt hiszem, az egész társadalomnak sze-retnie kell őket. Ferenc pápa is elszántan biztatja fiatalokat, és a jót erősíti meg bennük. Ne-künk, az Egyháznak és a társadalomnak is melléjük kell állnunk, hogy a jó ne hamvad-jon el, hanem növekedjen. Szép látni, hogy a fiatalok na-gyon élvezik az ittlétet, boldo-gok, hogy együtt vannak, de azért mindenig gondolnak az otthon maradtakra is. Sze-retném azt üzenni az otthoni családtagoknak, hogy ezek a fiatal „nagy gyerekek” szere-tettel gondolnak rájuk, és amennyire örültek, hogy eljö-hetnek, azt hiszem, ugyanolyan nagy örömmel fognak hazatérni is.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

A bizalom útja a meghívástól az önátadásig

Mt 14,22–33

A hívő ember mélyen vágyik arra, hogy hite, Istenbe vetett bizalma stabil, sőt egyre erősebb legyen. Igaz és mély vágy ez. A valós tapasztalat azonban azt mutatja, hogy hitünk olykor erősebb, máskor kétélyek gyötörnek bennünket, Istenbe vetett bizalmunk egyszer nagyon elő, másszor elbizonytalánodó. Péter apostol az a személy az Újszövetségben, aki nek belső útjáról, életének és hitének hullámzásáról talán a legtöbbet tudunk. Ő az, aki többször is „ráérez” arra, hogy valójában ki-csoda Jézus. Aki nagy fellángolásában mindenki előtt megvallja őt Isten Fiának, majd ki-fejezi iránta odaadását. De életének éppígy része az elbizonytalánodás, az emberi logikának a hit fölél helyezése, sőt a tagadás is. Hitét tehát erősen jellemzi egyfajta hullámzás. A mai evangélium is erről a belső mozgásról tanúskodik: jelen van benne a hit és a bizalom, ugyanakkor a kétély és az elbizonytalánodás is, végül pedig Jézus valóságának felismerése és megvallása. Ám ha mélyebben megvizsgáljuk Péter apostol élettörténetét, felfedezhetjük benne a fejlődést is. Életében az Isten Fia megvallásától eljut odáig, hogy Jézust az Urának nevezi, aki immár nem csupán külső hatalom, hanem az életét belülről alakító Úr, akihez kapcsolódni lehet, aki hatással van az ő személyes történetére. Ha az apostol teljes életét nézzük, valós fejlődést fedezhetünk fel benne a kezdeti meghívástól a teljes önátadásig. Jelen vannak benne a hullámzások: a nemes pillanatok, a megtorpanások, de a tagadás bukása is. Ez az ellenmondásokkal teli élet végül mégis a vértanúságban teljesedik ki.

Dobszay Benedek OFM

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (138.)

Görögkatolikus Egyházunkban sokféle liturgikus könyvet használunk a szertartásainkhoz, sokkal többet, mint a római katolikus testvérek. Mi magunk négy csoportba szoktuk osztani ezeket. Ámde a megáldásukra csupán egyetlen – közös – szertartás létezik, aminek a szerkönnyünk ezt a címet adja: „az egyházi könyvek megáldása”. Ez a szertartás egészen egyeszerű, mert a kezű – Uram, Irgalmazz! – könyörgés után csupán egyetlen áldó imádságból áll, amivel az összes liturgikus könyvet megszenteli a pap.

A liturgikus könyvek első csoportjába tartozik az imaórák könyve, amely a nap folyamán végzendő szertartások állandó részeit tartalmazza, vagyis az egyházi zsolozsamt. Itt kap még helyet a szerkönny, amelyben a Szent Liturgiának, a szentségek kiszolgáltatásának, illetve az összes egyéb szertartásnak, szentelésnek, áldásnak és ájtatosságnak a szövegeit foglalja magába. A harmadik csoportot a szentírási kivonatok könyvei képezik. Az evangéliumos könyv olyannyira fontos, hogy állandóan az oltár közepén van a helye. A négy evangélium teljes szövegét tartalmazza a megfelelő beosztásban, mikor melyik részletet kell felolvasni belőle. Az apostolos könyv az Újszövetség többi könyvét foglalja magába, a Jelenések könyve kivételével. Beosztása hasonló az előbbiéhez. A zsoltáros könyv a Bibliából az összes zsoltár szövegét tartalmazza, mégpedig szintén a megfelelő beosztással, hogy melyik egységét melyik szertartásban kell olvasni (természeten az azokban meglévő állandó zsoltárok mellett). Végül a negyedik csoportba csupán egyetlen könyv, a tipikon tartozik, amely egyszerűen szabálykönyv az egyes szertartások megfelelő végzéséhez: honnan és milyen szöveget kell venni a szertartásokban a többi könyvből.

A könyvek megáldásánál a pap – egyáltalán nem szokatlan módon – az Öszövetség vi-

lágába megy vissza. Isten megszólítása is ezt tükrözi már az ima kezdetén: „Szent Uralkodó, mindenható Atya, öröök Isten.” Aztán arra utal, hogy Mózesnek kőtáblákat adott, amelyekre „a törvény parancsait” feljegyezni kereskedett, „hogy minden élő megtartsa azokat”. Ezek után kéri: „áldd † meg és szenteld † meg a könyvet, mely szent törvényedet és a te nevednek, a legáldottabb szűz Máriának és összes szentjeidnek dicsőítését foglalja magába!” Sőt, a tényleges cél is megfogalmazza: „hogy azok használata lelkünk meggyógyítására s üdvösségre szolgáljon”.

A pap „ezután a könyveket szenteltvizzel hinti meg a szokásos áldó formula elmondása mellett: Megszenteltetnek eme egyházi könyvek a Szentlélek malasztja és a szenteltvizzel való meghintés által, az Atyanak † és Fiúnak † és Szentléleknek † nevében. Ámen.”

Ezzel ezek a könyvek kiemelkednek a profán világból, megszentelteké, „elkülönülteké” válnak, különösen alkalmassá Isten dicsőítésére és az emberek megszentelésére.

Ivancsó István

AUGUSZTUS 13., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (Boldog XI. Ince pápa, Ipoly, Ibolya) – 1Kir 19,9a 11–13a (A hegyen járulj az Úr színe elé!) – Róm 9,1–5 (Inkább azt kíván-nám, hogy magam legyek átok alatt testvérei-mert.) – Mt 14,22–33 (Parancsol meg, hogy a vízen hozzád menjek!) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 119 – ÉE 540, Ho 271 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 14., HÉTFŐ – Szent Maximilián Mária Kolbe áldozópap és vérta-nú emléknapja (Marcell) – MTÖrv 10,12–22 – Mt 17,22–27.

AUGUSZTUS 15., KEDD – SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) – FÓÜNNEP (Mária Asszunta, Tarziciusz) – Vigilia mise: 1Krón 15,3–4.15–16,1–2 – 1Kor 15,54–57 – Lk 11,27–28 – Unnepi mise: Jel 11,19a.12,1–6a.10 (Az égen nagy jel tünt fel: egy asszony, kinek öltözete a nap volt, lába alatt a hold.) – 1Kor 15,20–27c (Először Krisztus támad fel, majd azok, akik Krisztushoz tartoznak.) – Lk 1,39–56 (Nagy dolgokat művelte velem a Hatalmas Isten; felmagasztalta az

LITURGIAKOMMENTÁR

Az Eucharisztia ünneplése (160/5.)

Amennyiben úrnapiját csütörtökön ünnepeljük, úgy a kiegészítő zsoltárokat énekeljük a délelőtti, a délnben mondott és a délutáni imaóra során is. A déli imaóra első zsoltára a 123. (122.). A fogás utáni időkben megfogalmazott zarándokzsoltár közösségi panasz- és egyben bizalomnének is. A zsoltárban az elő-imádkozó (123,1bc) bizalom kifejezésére (123,2) és könyörgő fohászra (123,3–4) indítja a zarándokló közösséget a Jeruzsálem felé vezető úton. A panaszének első részében annak tudata jut szóhoz, hogy Isten temploma Jeruzsálemben van, de ő valójában az égben trónol (vö. Zsolt 11,4; 14,2; 102,13), és onnan nyújt bőséges táplálékot teremtményeinek (vö. Zsolt 104,28). Míg a 121. zsoltárban a zsoltáros szemei a hegyekre emelte, most már az egekre tekint (vö. Zsolt 121,1). Ahogy az előző zsoltár esetében, úgy itt is találkozunk tudatos alliterációval, mégpedig a kezdőszörök esetében (k^ené – k^ené – kén énénú), illetve az Úr keze és az úrnő keze között (el jad – el jad – el adonaj).

A zsoltár bizalomkifejezése az Úrra való teljes ráhagyatkozásról is tanúskodik. A magát elhagyatottnak érző (vö. Zsolt 42,4; 115,2)

zsoltáros, aki bizonyos szempontból a nép nevében is szól (vö. Iz 40,27), az átélt nehézségek ellenére felemeli tekintetét, és erre biztatja közösséget: bátran és erőteljesen könyörgjenek az Úrhoz (vö. Iz 38,14; vö. Mt 20,30), fóleg akkor, amikor az ember lelkének legmélyét érintik a verbális bántalmak; mikor a lélek már megcsömörött a gyalázattól és a gúnytől, Isten irgalmának és könyörületének bőséges táplálékát kéri.

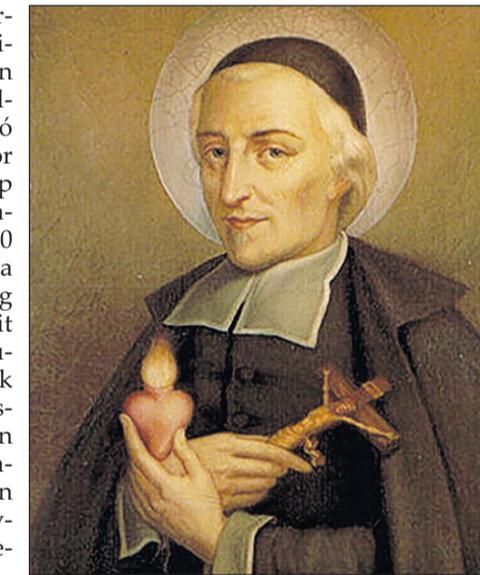
Jézus ezzel a bizalommal és ennek tudatában emelte tekintetét az égre: „Megparancsolta, hogy a tömeg telepedjék le a fűre, aztán fogta az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, áldást mondott, megtörte a kenyereket és odaadta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a tömegnek. Mindnyájan ettek és jóllaktak.” (Mt 14,19–20; vö. Mk 6,41; Lk 9,16) Így emeli tekintetét az égre a pap is az I. Eucharisztikus ima során, és így várunk mi magunk is a tanítványokhoz hasonlóan az Úr bőséges táplálékot ajándékozó kezeivé. Krisztusban szemeinket az Atyára emeljük, kezeinket pedig kitárgjuk a rászorulók és szükséget szenvedők felé.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Eudes Szent János

Augusztus 19.

Az oratoriánusok 1635-ben a népmissziók vezetőjévé, 1640-ben pedig a caeni ház főnökévé tettek meg.

Missziós útjain közvetlenül tapasztalta a világi papság magányosságát és szellemi-lelkiműveletlenségét. Ezért arra az elhatározásra juttatt, hogy szemináriumot alapít, amely kifejezetten a falusi lelkipásztorkodásra fogja felkészíteni a papnővendékeket. 1642-ben Caenban megnyitotta szemináriumát, ami összeütközéshez vezetett közte és az oratoriánusok között.

Később megalapította a Jézusról és Máriaról nevezett társsalatot, amelynek azt a feladatot szánta, hogy támogassa a falusi lelkipásztorok képzését. Az új papi kongregáció minden gáncsoskodás dacára gyorsan terjedt. A következő években újabb szemináriumokat nyithattak Coutances-ban, Lisieux-ben, Rouenban, Evreux-ben és Rennes-ben. János észrevette, hogy sok leány a szegénység és az ebből adódó kiszolgáltatottság miatt zülök el. Ezért 1644-ben női társsalatot alapított, amelyre az elesett leányok támogatását bízta.

Jelentős irodalmi munkásságot hagyott az utókorra. X. Piusz pápa a Jézus Szíve-tisztelet szerzőjének, tanítójának és apostolának nevezte. Utolsó éveiben a Mária szent szíve iránti tisztelete is lelke életének fontos része lett.

L.K.

A hétfő liturgiája

A év

(alázatosakat.) – **Énekrend:** Ho 167 – ÉE 646, Ho 174 – ÉE 229, Ho 134 – ÉE 643, Ho 284 – ÉE 234.

AUGUSZTUS 16., SZERDA – Szent Ponciánusz pápa és Szent Hippolitusz áldozópap vértanúk emléknapja (Ábrahám, Rókus, Szeréna) – MTÖrv 34,1–12 – Mt 18,15–20.

AUGUSZTUS 17., CSÜTÖRTÖK (Jácint, Arika, Réka) – Józs 3,7–10a 11,13–17 – Mt 18,21–19,1.

AUGUSZTUS 18., PÉNTEK – Eudes Szent János áldozópap emléknapja (Ilona, Rajnald) – Józs 24,1–13 – Mt 19,3–12.

AUGUSZTUS 19., SZOMBAT – Szent Bernát apát és egyháztanító emléknapja (Huba) – Józs 24,14–29 – Mt 19,13–15.

AUGUSZTUS 20., ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP – SZENT ISTVÁN KIRÁLY, MAGYARORSZÁG FÓVÉDŐSZENTJE FÓÜNNEPÉ (Vajk, Sámuel, Stefánia) – Péld 4,10–15.18–27 (Szent István király példája az igaz utat mutatja.) – Ef 4,17–24 (Öltések magatokra az új embert, aki Istenhez hasonló!) – Mt 7,24–29 (Az okos ember a házat szíklára építette.) – **Énekrend:**

Ho 295 – ÉE 646, Ho 294 – ÉE 287, Ho 297 – ÉE 600, Ho 306 – ÉE 365.

Az Eucharisztia az otthonom

Burbela Gergely verbita szerzetes ezüstmisé

(Folytatás az 1. oldalról)

- Hogyan emlékszik vissza az édesanyjára?

– Szabónő volt, elkötelezett, hívő asszony, aki tudott sírni és örtülni is. A földön járt, de tudta, hogy keresztenyé életünkben a legfontosabb az öröm. Mindennap térdelve imádkozott. Jó példát mutatott. Amikor pici voltam, nemegyszer mondta nekem: „Drága gyerekem, csókol meg a kezeset! A mi életünkben mindenig veleünk lesz, de Jézus nagyon szeret.” Nem értettem ezt gyerekkoromban, de a rítus megmaradt, és édesanyám halála után magamhoz vettetem azt a keresztet. Amikor 2010-ben meglátogatt Magyarországon, Eger környékén agyvérzést kapott. A gondviselés rendezte úgy, hogy nem lengyel földön halt meg. Missziós szíve volt, támogatta a missziókat a Pápai Missziós Művek és a verbita rend keretében, missziós imaközösséget alapított. Tizenkét éves voltam, amikor elmentünk Kongóból. Az az utazás sokat formált rajtam, fontos mérföldkő volt az életutamon. Ott kezdődött a pápság utáni vágyam, és az az út mély tapasztalatokat adott a szengegyenségről. Amikor hazatérve láttam, hogy az iskolában csak úgy foglyik a csapból a víz, nagyon fájt.

- Lengyelországban is kommunizmus volt abban az időben. Mennyire felemítették meg a hívő embereket?

– Soha nem tapasztaltam, hogy férni kellene a hit megvallásáról. Magyarországon sok család titokban, más településeken kereszteltette meg a gyerekeit. Lengyelországban is volt kommunizmus, de például a szerzetesrendeket nem tiltották be, csak korlátozták. II. János Pál pápa a megválasztása után hazalátogatott, az egész rendszer megrendült. Jerzy Popiełuszko atya 1984-ben lett vértanú, tizenhárom éves voltam akkor. Emlékszem, amikor ministráltam, tömegeket látta a templomban. Tapasztaltam, hogy a templom menedék, ott biztonságban vagyok, erőtől el. A nyolcvanas években sokszor elzárandonkoltunk a családdal Częstochowába.

Gyermekekben tanultam meg azt is, hogy a lengyel a testvéred, szeresed, ha jó, ha rossz. Lengyelországban is volt olyan kommunista, aki a saját családját is elárulta. De mégis testvér, akit szeretni kell, honfitárs. A bűnt kell utálni, nem az embert – ez volt Popiełuszko atya tanítása. Nem ítélni el senkit, csak a bűnt, a rosszat. Halála után az emberek csendben vonultak fel, nem támadtak senkit, hiszen azt tanította, hogy nem fordalhatunk egymás ellen, mert Isten gyermekei vagyunk. A hit összehozt minket. A rosszat csak jóval lehet legyőzni.

- Hogyan jelentkezett a papi és szerzetesi hivatására?

– Érettségi után már tudtam, hogy embereket akarok szolgálni. Az orvosi egyetemre készültem. Ám amikor vittem az egyetemre a jelentkezési lapot, a szívbenben azt éreztem, hogy nem kell odamennek, ne pazaroljam az időt. Olyan rövid az élet, inkább használjak arra, amiről meggyőződtünk. Utaztam a villamoson, megérkeztem az egyetemhez, mégis visszafordultam, mert olyan erős volt az a belső hang. Később jelentkeztem papnak. A szerzetesség is egyre inkább vonzott, de választattam volna a házasságot is. Nagy

próba volt az életemben, a szeretet próbája, hogy megtapasztaltam a szerelmet és a szeretetet. Mondtam is: Uram, miért adtál nekem társat, egy gyönyörű szép lányt? Uram, ha engem hívsz, miért adtad őt? Miért van bennem vágy az emberi szeretet iránt? Később megértem: ez volt az első alkalom, hogy el kellett engednem a saját akaratomat és az Isten adta lehetőséget. Erősen éreztem, hogy egy emberért nem tudnám felajánlani az életem, nekem nem egyetlen emberért kell. Isten másfelé hív. Nem akartam egyház-megyés pap lenni, mert a közösséggel, a fogadalmak, a misszió közös megélésére vonzott. Tartozni akartam egy közösséghöz. Majdnem kapucinus letttem, de ők nem voltak annyira nyitottak a misszióra, ami nagyon fontos volt nekem.

- Mikor lépett be a verbita rendbe?

– 1991-ben kezdődött a noviciátus, 1997-ben tettem le az örökkedvelőt, és 1998-ban szenteltek pappá. A képzés nálunk nyolc évig tart. A teológia és a filozófia mellett megtanulunk nemzetközi közösségen élőni, hiszen aki belép a verbita rendbe, az készen áll arra, hogy más nemzeteket szolgáljon. A képzés alatt oroszországi misszióra jártam, aztán küldetést kaptam Magyarországra.

- Hogyan került ide?

– A verbita rendben van egy gyakorlat: örökkedvelő előtt le kell írni, hogy milyen országba, milyen nyelvterületre vágyunk. Biztos voltam benne, hogy Afrikát fogom írni. De a lelkemben megjelent egy gyöngéd érzés, hogy ne azt írjam be. A következő küzdelem a megkülbölte-tés folyamata volt. Végül első helyre azt írtam, hogy oda megyek, ahová a generális atya küld. A második-harmadik helyre írtam az angol és francia nyelvű Afrikát. Szent Arnold Janssen Steylben alapította a verbita rendet, ott van a sírja is. Az örökkedvelő előtt volt ott egy lelkigyalorlat. Hívott az általános fónök helyettese, és kérdezte, nem akarok-e Magyarországra menni. Rengeteg lehetségre gondoltam, még Észak- és Dél-Amerikára is, de Magyarországra egyáltalán nem. Semmit sem tudtam róla. Kértem három percert, elmentem a rendalapító sírjához. Amikor kimondtam az általános fónöknek, hogy oda megyek, ahová külde-nek, olyan béke szállt le rám! Igen, Magyarországra fogok menni.

- Gazdag tapasztalatot szerzett ró-lunk, magyarokról. Lengyelként milyennek látja a hitünket, a lelkünket?

– A magyarokba bele van vésve a szeretet a történelmük iránt, fontos nekik, hogy ezt megőrizzék és továbbadják. És mi van a történelmükben? Az, hogy kereszteny hit nélkül nincs magyar. Gondolunk csak Szent Istvánra! Azt sem szabad

,

*Megkaptam
azt a kegyelmet,
hogy a magyar testvérek
elfogadtak, befogadtak.
Barátság van a lengyel és
a magyar nép között.
Bármilyen politikai erők
voltak, vannak és lesznek,
a hit által
mindig van barátság*

Két évig voltam káplán Lengyelországban, majd megérkeztem Magyarországra. Először magyarul tanultam. Nem ismertem a magyar történetemet, és a magyar-lengyel barátságról is csak annyit tudtam, hogy volt Árpád-házi Kinga és Hedvig. 2000. szeptember 3-án érkeztem Kőszegre, ahol megdöbbentő csend fogadott. Most már tudom, hogy Magyarország más Ózdon vagy Miskolcon...

- Hol szolgált a huszonhárom évnél?

– Először a budapesti VIII. kerületi Kálvária térré kerültém Khirer Imre atya mellé. Megismertem Teréz anya nővéreit, aztán prefektus letttem, majd missziós titkárként bezártam szinte egész Magyarországot. Kapcsolatot tartottam a plébánosokkal, és lelki programokat szerveztem. Azután csatlakoztam a Cursillo mozgalomhoz, most is részt veszek benne, és a Szent András Evangeliáziós Iskola szolgálatában is. Hat éven át voltam tartoányfőnök. Hárrom éve, 2020 augusztusában Bicskére helyeztek plébánosnak, a társ-plébániákon is szolgálunk két indonéz rendtestvéremmel.

- Gazdag tapasztalatot szerzett ró-lunk, magyarokról. Lengyelként milyennek látja a hitünket, a lelkünket?

– A magyarokba bele van vésve a szeretet a történelmük iránt, fontos nekik, hogy ezt megőrizzék és továbbadják. És mi van a történelmükben? Az, hogy kereszteny hit nélkül nincs magyar. Gondolunk csak Szent Istvánra! Azt sem szabad

figyelmen kívül hagyni, hogy sok nemzet keveredik a magyarokban, van bennük szerb, horvát, lengyel, szlovák, sváb vér. A keresztenység egyetlen családba hozza össze ezeket a nemzeteket. A magyar lelkületet, kultúrát más kultúrák is befolyásol-ják. A nagy keveredésben a magyaroknak mégis erős öntudatuk van, a hitüknek köszönhetően. A lengyelek-nél nincs ekkora keveredés, ott csak ukrán, litván vagy német vér folyt a felmenők ereiben. Az én családom apai ágon a mai Ukrajnából, Tarnopolból származik, ami a világháború előtt Lengyelországhoz tartozott. 1945-ben telepítették ki őket onnan. Nincs ukrán a családomban.

Magyarországon a katolikusok mellett reformátusok és evangéliusk is élnek. Lengyelországban nem tapasztalható meg ennyire az ökumenizmus, hiszen ott katolikus világ van. Magyarországon kezdtem meg tanulni, mi az, hogy keresztenység. Szűz Mária mély tisztelete is nagyon erős itt, fontos kegyhely Csíksomlyó, Máriapócs, Szentkút.

Amikor ideérkeztem, elcsodálkoztam, milyen szomorúak a templomi énekek. A szláv kultúrában a feltámadási énekek tele vannak örömmel. Krisztus feltámadott –

– énekeljük Magyarországon, és a szövegben ugyan ott az öröm, de a dal-lam valahogy szomorú. Az emberek itt hajlamosabbak a depresszióra, a bezárkózásra. Az evangelizáció soiran azonban azt tapasztaljuk, hogy nyitni akarnak.

- Hogyan fogadták Magyarországon?

– Láttam, hogy sok családban és a plébánián ki van téve a częstochowi Szűz Mária képe. Azt is tapasztaltam, hogy nagy a nyitottság a magyarokban a lengyelek és más nemzetek iránt. Megkaptam azt a kegyelmet, hogy a magyar testvérek elfogadtak, befogadtak. Barátság van a lengyel és a magyar nép között. Bármilyen politikai erők voltak, vannak és lesznek, a hit által mindenig van barátság. A magyar és a szlovák vagy a magyar és az ukrán nép között már nehezebb a kapcsolat. A nemzeteknek is a megbocsátás és a kiengeszelődés útján kell járniuk. A verbita rend szeretetei a világ minden tájától származnak, mi hidak tudunk lenni a nemzetek között. A sebeket, amelyek a törte-nelem folyamán keletkeznek a népek között, rajtunk keresztül akarja gyógyítani Jézus. Ez a verbita rend missziója, és az én misszióm is.

- Hol érzi otthon magát?

– Lengyel vagyok, de huszonhárom éve itt élek és szolgálók, misszionárius vagyok. Lengyelországban újra kellene építenem minden emberi kapcsolatomat. Itt van az én otthonom. Magyar állampolgár lettem, ez fontos nekem. A magyarokban megtaláltam, ami a lengyelekben is megvan: a közelséget, a hazaszeretetet. Nemrég olvastam Tamási Áron művét, az *Abel-trilógiát*; magára ismertem benne. „A madárnak (...) szárnya van és szabadsága, az embernek pedig egyetlen szülőföldje és sok kötelessége. (...) Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Nekem mint szerzetes papnak, miszszionáriusnak az Eucharisztia az otthonom, akárholt élek. Azután a közzösség az otthonom, ahol szolgálók. És Magyarország az otthonom. Ebben a sorrendben. Elsősorban tehát Istenben vagyok otthon. Magyarországon különböző helyeken dolgoztam, különböző közösségekben és beszásztásokban, de minden megtaláltam a helyem. Ez kegyelem.

- A papi szolgálatban mi adja Önenek a legnagyobb örömet?

– A megbocsátás szentsége. Nagyobb öröm nincs annál, mint amikor látom az emberek arcán a szabadsulás örömét. Ez jelenti számonra azt is, hogy a helyemen vagyok. Amit Jézus tesz ilyenkor az emberek szívében, az a magam emberi erejéből nem történne meg. Plébánosként vannak adminisztrációs feladataim, az építkezéssel is foglalkoznom kell, ami sok időt elvesz, de az egyensúlyt megtalálom a megbocsátás szentségében és az eucharisztíában, a magánimádságban, a szemléződésben és a közösségi életben. Hárman vagyunk, nem kell egyedül lennünk, van kivel együtt imádkoznunk, van napirendünk. Ez fontos nekem. Nem olyan ember vagyok, aki szeretné az egyedüllétet. Jegyesoktatóson szoktam mondani, hogy a házasságban Isten meg akarja tisztítani a házastársakat az önzéstől. A közösségi életben ugyanígy van. mindenki menne a maga feje után, mégis össze kell csiszolónunk.

- Mi a papi jelmondata?

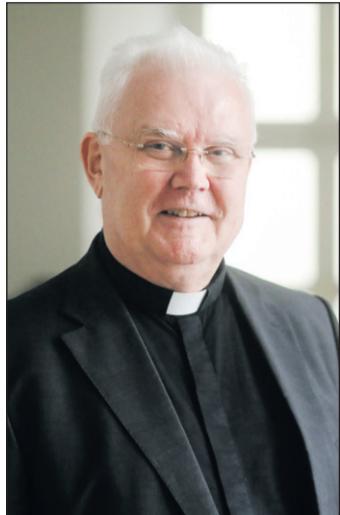
– János első leveléből ezt választottam: „Isten a szeretet.” Amikor Jeruzsálemben jártam, lefényképeztem egy festményt abban a templomban, amelynek a titulusa Saint Peter in Gallicantu („in Gallicantu” – „ahol a kakas kukorékolt”). És ez lett az ezüstmiséj képe: Jézus és Péter találkozik a Galileai-tónál a feltámadás után, és Jézus azt kérdezi a tanítványát: „Szeretsz-e engem?” „Uram, te minden tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek” – feleli Péter.

- Hogyan ünnepli az ezüstmiséjét?

– Most hosszabb időre hazautazom Lengyelországra. Lesz egy találkozónk azokkal a verbitákkal, akikkel huszonöt évvel ezelőtt együtt szenteltek bennünket Szent Márk napján. Tizennégyen voltunk akkor, most tizenegyen. A papszintelenés után mindenki ment a világba. Most, hogy „fiatalabbak” lettünk, tudunk újra találkozni. Van, aki Bangladesből, más Zimbabwéből, Costa Ricából, az USA-ból, Új-Guinea szigetéről, Japánból, Kongóból érkezik. Együtt dicsérjük az Úrat egy nagy papi és szerzetesi találkozón.

Cserháti Ferenc püspököt augusztus 18-án helyezik örök nyugalomra

Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök lelke üdvéért 2023. augusztus 18-án, pénteken 10 óra 30 perckor mutatnak be szentmisét az esztergomi bazilikában. Ezt követően helyezik földi maradványait örök nyugalomra a bazilika altemplomában – tájékoztatta szerkesztőségünkét az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye hivatala.

Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök 2023. július 22-én, szombaton életének 77. papságának 53. püspöki szolgálatának 16. évében hunyt el. Erdő Péter bíboros, primás megemlékezését az Új Ember július 30-i számában olvashatják.

Cserháti Ferenc püspök a 75. születésnapja apropóján vele készített beszélgetésünkben így vallott: „A szatmári gyökereim máig megvannak, nekem a világ közepe még mindig Túrterebes, akkor is, ha csak nagy ritkán, évente egyszer-kétszer jutok haza. Németországban is halványulnak a kapcsolataim, bár hivatalosan még oda is tartozom. Püspöki kinevezésem óta tizenöt esztendő telt el, és tizéve, hogy hazánkba szakadtam, ahol korábban huza mosabb ideig sohasem éltem. Sokfelé jártam, sok szépet láttam, és sokfelé szolgáltam. De egerre inkább be kell látnom, hogy a mi hazánk valóban a mennyben van (Fil 3,20).”

Fotó: Merényi Zita

Elhunyt Mustó Péter jezsuita szerzetes

Életének 89. évében elhunyt Mustó Péter SJ, a dobogókői jezsuita közösség tagja. Az egykori dél-amerikai miszionárius, szociális apostolt, Magyarországon és Németországban is népszerű lelkivezetőt és lelki írót augusztus 6-án kora délután érte a halál az alsós-szászországi Hildesheimben. Életútját a könyveiből vett idézetekkel mutatjuk be. Temetéséről később adunk hírt.

Mustó Péter jezsuita szerzetes 1935. január 25-én született a Hajdú-Bihar vármegyei Derecskén. Családja 1944-ben nyugatra menekült a front elől; Németországban járt gimnáziumba. 1953-ban, az közben vendéglői mosogatásból tartotta fenn magát. „Ami biztonságot ad, például az anyagiak, összeköttetések, az gúzsa is köthet, beszükíthet. Amikor lemondasz ezekről, nemcsak kiszolgáltatottságot

keh az utcára kerüljenek. Ezért egy napközi otthonot hozott létre Casa Estudio néven. Több könyvet is írt dél-amerikai elményeiről (Remény és kétség között Bogotá utcáin; Levelek Dél-Amerikából).

A rendszerváltás után hajazott Magyarországra: előbb Szegeden, majd Dobogókón élt és szolgált széles körben ismert lelkivezetőként és lelkigyakorlat-kísérőként. Erről úgy nyilatkozott: „nem azok a beszédeim az igazán hasznos-

A rendszerváltás után hajazott Magyarországra: előbb Szegeden, majd Dobogókón élt és szolgált széles körben ismert lelkivezetőként és lelkigyakorlat-kísérőként. Erről úgy nyilatkozott: „nem azok a beszédeim az igazán hasznos-

A világmindenség örökösei lettünk

**Érseki szentmise
Mátraverebély-Szentkúton a Porciunkula-búcsún**

A Porciunkula-búcsúhoz (Angyalos Boldogasszony ünnepé) kapcsolódóan idén is várta a zarándokokat a betegek és a szociális ellátásban részesülők búcsújára Mátraverebély-Szentkútra augusztus 2-án. A szentmisét Ternyák Csaba egri érsek mutatta be. A liturgia végén lehetőség nyílt a betegek szentségénék felvételére.

sítenek bennünket Pál apostol szavai is.

Hitünk megnyitja számunkra az örök élet távlátát, vigaszt és reményt ad nekünk, hogy testi gyengeségeink és szenvédéseink nem a végső elmúlásba vezetnek, hanem egy olyan országba, ahol elhunyt szeretteinkkel találkozhatunk és eljutunk Isten boldog színe látására – zárta tanítását a főpásztor.

Ternyák Csaba érsek szentbeszéde kezdetén a Porciunkula-búcsú eredetét idézte fel. Mint mondta: az ünnepet mindenhol megülik, ahol jelen van a ferences lelkiség, az Egyház pedig teljes búcsút hirdet erre a napra, a szokott feltételekkel.

Szent Ferenc különleges élményben részesült, amikor Jézus képmása életre kelt előtte és megszólította. Ferenc javait értékesítve felújította a templomot, mert a Megváltó szavait – „menj és javítsd meg házamat!” – felrévertre a kőépület felújítására gondolt. Valójában az egész Egyház megújítására vonatkozott a kérés, és Szent Ferenc később valóban el is indította ezt a folyamatot.

A jelenlegi pápa névválasztását is ő ihlette, ahogy a Szentatyá szolgálatát meghatározó hangsúlyokat is, különös tekintettel az Egyház megújítására. Ternyák Csaba emlékeztetett: Ferenc pápa ma érkezett Lisszabonba, az ifjúsági világtalálkozóra, ahol a fiatalkerek hirdeti Krisztus örök örömhírét, hogy megerősdítjék hitükben.

Az érsek elmondta: az Egyház és a szentségek által eljuttattunk a kereszteny nagykorúságra, s így Jézus Krisztus testvérei és a világmindenség örökösei lettünk. A Szentíráshoz örökre megörződtek az Is-

tünk és megtalálhatjuk lelki békénket.

Ternyák Csaba érsek rámutatott: ma a betegek zarándoklata van, s hálával gondolunk azokra, akik a betegség kezelését hordozzák, és türelmemmel kitartanak a hitben, reményben és szeretetben. Köszönettel gondolunk azokra, akiknek élete középpontjában a betegek állnak. Az orvosok, a nővérek, az ápolók; s legyen köszönet azoknak is, akik betegeink lelki gondozásában tevékenykednek. A betegek kenete mellett megerő-

A szentmisére szociális ott-honokból, idősothonokból is érkeztek zarándokok. A zárorálás után kiszolgáltatták a betegek szentséget. Mátraverebély-Szentkú Nemzeti Kegyhelyen augusztus 12–13-án és 15-én (szombat, vasárnap, kedd) tartják a Nagyboldogasszony-főbúcsút. Vasárnap Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, kedden Felföldi László pécsi megyéspüspök mutat be szentmisét.

Bérczessy András

Fotó: Federics Róbert

Véget ért a nyári kántorképző tanfolyam

Június 26. és július 26. között tartották a Harmat Artúr Központi Kántorképző 2023-as nyári tanfolyamát. Az ötöthes kántorképzésnek idén a Piarista Gimnázium, illetve a Pázmány Hittudományi Kara szolgált helyszínül.

Július 26-án az Egyetemi (Kisboldogasszony-) templomban szentmisse keretében adtak hálát a tanév elvégzéséért.

Az ötöthes kántorképző tanfolyam hangversennel, az oklevélek, bizonyítványok átadásával és agapéval zárult.

Idén a négy évfolyamon összesen huszonnegy hallgató vett részt a kántorképző tanfolyamon, akitől öt végzős növendék tett sikeres záróvizsgát és vehette át képesítői oklevelét.

Forrás és fotó:
Magyar Liturgikus
és Egyházzenei Intézet

érettségi után lépett be a Jézus Társasága magyar rendtartományába. Tanulmányait Franciaországban és Németországban végezte, 1963-ban szenteltek pappá. 1965 és 1977 között Münchenben volt ifjúsági lelkész. A '60-as években – a II. Vatikáni Zsinat szellemében – érdeklődése a más vallásúak, a másik körök gondolkodás és a jóléti társadalom sértületei felé fordult. „Hogy meglátjuk-e, felismerjük-e Istenet, azon múlik, milyen szívvel, milyen belső figyelemmel nézünk embertársunkra” – vélekedett.

1977–1978-ban hátsákkal bejárta Dél-Amerikát Mexikótól Bolíviáig, hogy megismérje a latin-amerikai Egyház és szerzetesek kezdeményezéseit, amelyek a legnehezebb helyzetben lévő néprétegeket támogatták. 1978–1979-ben munkáspap volt Berlinben,

sak a lelkigyakorlatok számára, amelyek engem utolag elégedettséggel töltétek el. Hanem azok, amelyek közben a résztvevők észrevették, hogy én is úton vagyok, én sem vagyok több náluk, én sem tudok minden jól kifejezni”.

Rendszeresen vezetett csendmeditációs lelkigyakorlatokat Tahiban és Németországban. Népszerűk lelkiségi témaúj könyvei (*Csendben születik az élet. A belső ima tapasztalatairól; Megszereted, ami a tiéd; Ahol otthon vagy*). 2013-ban Jálics Ferenc SJ-val közösen a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével tüntették ki a lelkigyakorlatos kultúra meghatározásáért és a lelki gyógyítás terén kifejlesztett egyedülálló módszer kidolgozásáért.

Forrás: Jezsuita.hu
Fotó: Merényi Zita

Álomból élet

Felföldi László pécsi püspök a közösségről a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsúján

Több ezer zarányos érkezett július 30-án Máriapócsra, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsújára, hogy hálót adjanak az egyházmegye alapításának 30. évfordulóján. A szentműve főcelebránsa és szónoka Felföldi László pécsi megyéspüspök volt. Az ünnepen jelen volt többek között Bosák Nándor, az egyházmegye első főpásztorá és a jelenlegi megyéspüspök, Palánki Ferenc.

Szent II. János Pál pápa 1993. május 30-án, pünkösd ünnepén kelt Hungarorum gens kezdetű bullájával alapította meg a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyet. Bosák Nándor, az egyházmegye első püspöke, aki beiktatási beszédeben az új egyházmegyet a Szűzanyának ajánlotta, július utolsó vasárnapját jelölte ki az egyházmegye búcsújára.

Az egyházmegye hívei idén számtalan kisebb-nagyobb rendezvényen tekintettek vissza az elmúlt három évtizedre, és így érkeztek hálólat szívvel a máriapócsi búcsúra mint a jubileum záró nagy rendezvényére, megköszönve a Szűzanyának aoltalmát.

Az egyházmegye fiatalai az elmúlt hetet ifjúsági táborban töltötték, programjaikon a közösség elmúlt harminc évére tekintettek vissza, majd Palánki Ferenc megyéspüspök kíséretében gyalogos zarándoklaton érkeztek meg a búcsúra.

A szentműve előtt Törő András püspöki irodáigazgató, egyházmegyei ifjúságreferens tartott katekizist arról, hogy mit jelent az egyházmegye tartozni.

A búcsúi szentműve elején Mosolygó Péter, a Máriapócsi Nemzeti Kegyhely igazgatója köszöntötte az ünneplő egyházmegyet. Jézus Krisztus is harminc évet töltött Názáret csöndességében, hogy aztán kiléjen a világ elé az evangéliummal.

lium örömhírével. Az elmúlt harminc év jó alapozás lehette az egyházmegye számára,

tom, mennyire minőségi? Ki vagyok? Ki a másik? Ki jelenti nekem az életet? – sorolta a kérdéseket a pécsi megyéspüspök.

A főpásztor óva intette a fiatalokat a középszerűségtől. Ferenc pápát idézte: „Így kell megtalálni helyeteket abban az Egyházban, amellyel nem vagytok megelégedve,

Nem lehet egyedül álmودni, mert az minden csak álom marad. Együtt, családban, egyházmegyei közösségen, egyházközösségen kell azt megtenni, hogy abból élet, valóság és biztonság legyen” – hangsúlyozta Felföldi László.

A keresztenyé élet a kockázatvállalás titka. Jézus nem a komfort üzeneteit hordozza, hanem az áldozatvállalásét, hogy merjetek kockázatot. Az új, a régi, a ma egy egységet alkot, de ebben főkell fedezni szabad akarattal azt, amit nem kell megtalálnom, megélnem. Ennek az erőnek a háttere az a keresztenyé közösség, tanítványság, amelyben élünk. Ezt kell megvalósítani a családban, egyházközösségen, baráti közösségen. A

küldetése, hogy leültesse a családot az asztal köré, hogy együtt legyenek, kizárvva az idegent, a telefont, mert ott nincs rá szükség. Ez az, ami meg fogja erősíteni és gazdagítja az életünket. Ezért kell leülni egy szentírási részszel, egy komoly gondolattal ott-hon a családban és a plébániákon, hogy újra lássuk hitünket, küldetésünket, szeretetünket.

Ez a világ háborúban áll. Nemcsak Oroszországban, Ukrajnában, hanem itt is, a családokban. Újra kell értelmezni az életünket, de ezt a harcot nekünk kell megvívni, ez most rajtunk műlik, hogy jövőt biztosítunk a fiataloknak, vagy engedjük, hogy a gonosz elrabolja őket, és semmiv te-

saival megszervezték az ifjúsági tábor; a fiataloknak a jelenléteért (megemlíthe, hogy vannak, akik a Nyírbátorból Máriapócsra érkező gyalogos zarándoklat után még hazamentek Újfehértóra, hogy az ottani közösséggükhoz csatlakozva ismét gyalogosan érkezzenek Máriapócsra); a pokornak és a híveknek, hogy együtt ünnepeltek. Hálát adott Istennek a szervezőkért, szolgálattevőkért, a vendéglátókért; és köszönetet fejezte ki Felföldi László pécsi megyéspüspöknek, hogy „hazajött, velünk ünnepelt”, amikor bemutatta a szentműsét. Palánki Ferenc végül arra kérte a híveket, imádkozzának érte, segítse a Jóisten, hogy az ő szántéka, a Szentlélek kegyelme által vezesse az egyházmegyet.

A szentműs befejező áldása előtt a hagyományhoz híven áadták a „Keresztenyé közösségeiről” elnevezésű díjakat. E kitüntetésben azok részesülhetnek, akik különös figyelmet érdemlő és példát adó egyházépítő tevékenységgel, életműükkel gazdagították és gazdagítják az egyházmegyek hívő közösséget.

Idén Molnár Józsefné Anna, Tolnai Tímea, Tündik Ildikó, Joó Ferenc és Kéninger András vehette át az elismerést Palánki Ferenc megyéspüspöktől.

A főpásztor végül meghívta az egyházmegye híveit és papait Mátraverebély-Szentkútra szeptember 10-re, a Kisboldogasszonynak ünnepén tartandó búcsúi szentmisére.

Szöveg és kép:
Kovács Ágnes

hogy minden kegyelmek, amelyeket eddig átélték, minden inkább termőre forduljanak. Ehhez kívánta Isten áldását és a máriapócsi Istenszülő oltalmát.

A szentműve főcelebránsa és szónoka a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyéből elszármazó Felföldi László pécsi megyéspüspök volt, aki már július 29-én, szombaton este megérkezett Máriapócsra, és találkozott a táborozó, és ide zarányokolt fiatalokkal. Homiliájában visszautalt a velük folytatott beszélgetésre, megköszönve nekik az okos, elgondolkodtat, őszinte kéréseiket.

Milyenek az emberi kapcsolataim, az istenkapcsola-

amelyben nem találjátok a helyeteket, de amelyet nektek kell krisztusi arcálatában alkáítani és megújítani. Csak annak szabad, és annak van jog a kritikát mondani, aki hozzá tud adni, aki segíteni tud.”

A püspök bátorította a fiatalokat, hogy mondjanak öriási kritikákat, vessenek fel súlyos kéréseket. „De utána áljatok bele, áljatok melléknél, üljetek le együtt, és gondolkozzatok együtt Krisztussal az Egyházért, az életért, a családért! Nem szabad, hogy ebben magatokra maradjatok! Ez nem csak a fiatalok ügye. Neunk, felnőtteknek a fiatalokkal kell lenni, segíteni őket, és ebben össze kell kapaszkodni, mert ez nem megy egyedül.

közösség ereje kell, hogy hasson az életükre, és ebben az oltár és a családi asztal egységet alkot – emelte ki Felföldi László.

A tékozló fiú története a családi asztalról szól. Az apának csak ez a szíve vágya, a szülőnek ez az egyetlen igazi

gye a sorsukat, az életüket – emelte ki Felföldi László.

Palánki Ferenc debrecen-Nyíregyházi megyéspüspök a búcsún köszönetet fejezte ki Bosák Nándor püspöknek, hogy lerakta az egyházmegye alapjait; Törő András ifjúsági referensnek, hogy munkatá-

Isten szava által szíven talált emberek

Megújult az ajaki Nagyboldogasszonynak templom

Palánki Ferenc debrecen-Nyíregyházi megyéspüspök szentmű keretében áldotta meg a külsőleg és belsőleg felújított ajaki Nagyboldogasszonynak templomot július 28-án. A liturgia egy hármas ünnepség része volt, hiszen a településen Nemzetközi Keresztenyé Egyházi Találkozót tartottak, valamint Ajak várossá nyilvánításának 10. évfordulóját is megünneplélték.

Az eseményen jelen volt többek között Palánki Ferenc debrecen-Nyíregyházi megyéspüspök; Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatkert felelős államtitkár; Bara-

csi Endre, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Közgyűlés alelnöke; Bíró Barna Botond, a Székelyföldi Regionális Önkormányzati Tanács elnökségi tagja, Hargita Megyei Tanácsának alelnöke; Gáspár Mátyás, az ünnepelt egyházközség plébánosa; Ajak város felekezeti képviselői; a Szent Kamill Leányai szerzetesrend nővérei; Ragány Adrienn, Ajak polgármestere; a térség polgármesterei, a testvételepülések – Császló, Hyzne, Nagydobronyi, Tiszacsernyő és Halmi – polgármesterei és a velük érkező delegációk.

A szentműve elején Gáspár Mátyás ajaki plébános köszöntötte az ünneplőket. A hívek nevében is hálót adott Istennek a templom szinte-

teljes külső és belső felújításáért, illetve köszönetet mondott mindeneknek, akik közreműködtek a határon átívelő pályázat lebonyolításában, a munkálatokban, valamint az ajaki hívek összefogásáért, amelynek köszönhetően saját erőből újították fel a belső berendezéseket: újrafestették a szobrokat, a padokat, korszerűsítétek a hangosítást, a fűtést, és kicserélték az elektromos hálózatot.

Gáspár Mátyás – utalva a városi évfordulóra – elmondta: tiz évvel ezelőtt ebben a templomban áldották meg a várossá lett Ajak városkulcsát. Az azóta eltelt évek alatt sok minden történt mind Ajak, mind az egyházközség életében, amely megerősítette az önkormányzat és az egyház együttműködését. A város iskoláját, óvodáját és bölcsődét egy intézményben egyesítve a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye vette át, a régi plébánia épületében pedig megkezdte működését a Szent Kamill Leányai szerzetesközösségek. A várossá avatás 10. évfordulójára készülve döntötték úgy Ragány Adrienn polgármesterrel, hogy ez a nap közös ünnep lesz, erősítve az egyházak, a lakosság, az intézmények összefartozását.

Az ünnepségen a szívből köszöntötték a szentműveket. Ez abból fakadt, hogy eljutott hozzánk Isten szava, elő igéje, amely átalakít, átformál bennünket, hogy az életünk

gyümölcsöző legyen – kezdte elmélkedését Palánki Ferenc megyéspüspök a szentműsén, majd Madách Imre Az ember tragédiája című művének egy mondatát idézte. „Karod erős, szíved emelkedett, végében a térről munkára hív, s ha jól ügyelsz, egy szózat zeng felédt szüntelenül, mely visszaint és emel, csak azt kövesd!” A megyéspüspök hozzátette: Ez a végében szózat az evangélium üzenete. Isten szólni akar mindenannyiunkhoz, és rajtunk műlik, menynyire nyitjuk meg a szívünket, vagyis – ahogy Jézus evangéliumi pélázatának magyarázatából tudjuk – hogy milyen talajra hull az isteni ige, az isteni szó.

A talaj a szívünk. Hogyan készítjük elő? Vajon az isteni mag a kemeny szívünkben talajára hullva hogyan tudna termést hozni? Tudunk-e jót tenni? Készek vagyunk-e életre váltani az evangéliumot? Mert az isteni üzenet nemcsak informatív, hanem performatív, nemcsak tanít, hanem átír alakít. És ha ez az üzenet valóban elér a szívünkig, akkor a változás ott van az életünkben. Mi-lyen jó, hogy szépen megújult ez a templom, ahol Isten elő igéje szól. Isten üzenetét hallhatjuk, felfoghatjuk, amikor előjövünk ide. Szent Lukács azt írja, hogy Mária a szívébe fogadta a Jézustól szóló és Jézustól el-

hangzó szavakat, és gyakran el-elgondolkodott rajta. Így lesz gyümölcsöző a mi szívünkben is Isten üzenete, szava, ha ebben a szép templomban is mindig ilyen sokan lesznek ezt az üzenetet fontolgatva. Hiszen a templom szépsége nem a falak, az oltár, a színes üvegablakok, hanem a nyitott szívvű hívek. Ha tele van nyitott szível a templom, akkor egyszerűen megtapasztalhatjuk azt a csodát, hogy a halandót elnyeli az élet. Ez az örök élet, az Isten üzenete, amely ott van a szívünkben. És akkor hitelesen tudjuk továbbadni is embertársainknak, tanúságot tenni arról, hogy Isten szava által szíven talált emberek vagyunk – fogalmazzott elmélkedésben a főpásztor.

A szentműsét követően a templomban tartották az Ajak várossá nyilvánításának tizedik évfordulójára rendezett programsorozat nyitóünnepségét. Ebből az alkalomból beszédet mondott Soltész Miklós állandó titkár, Baracsai Endre, a vármegei közgyűlés alelnöke, valamint Ragány Adrienn polgármester.

A megnyitó az egyházmegye által fenntartott általános iskolában agapéval és kötetlen beszélgetéssel folytatódott, ahol további köszöntő beszédek hangzottak el.

Kovács Ágnes

Fotó: Hasulyóné Rutkai Éva

(Folytatás az 1. oldalról)

A Katolikus Karitász idén már tizenharmadik alkalommal indítja el a Legyen örööm az iskolakezdés! elnevezésű segélyprogramot, hogy évről évre több gyermeknek segíthessenek az iskolakezdésben.

Sok család számára jelent súlyos anyagi megterhelést a tanévkezdés. Több gyermek megfelelő eszközök, ruházat és tiszerek nélkül kezdi az iskolát. A szülők igyekeznek csökkenetlen a megélhetés költségeit, ezért ilyenkor kevesebbet költenek élelmiben.

szerre, ruhára, vagy nem fizetik be a szolgáltatási számlákat azért, hogy az iskolai kiadásokat rendezni tudják.

Más családok hitelből oldják meg az iskolakezdést, és jelentős teher számukra a részletek törlesztése, így más, a megélhetés szempontjából fontos költségek kifizetése válik bizonytalanná.

Segélyakciójával a Katolikus Karitász nem csupán a tanepek közötti szerzést segíti. Az önkéntesek személyes jelenlétével, a tanév közbeni folyamatos kapcsolattartással a szervezet az egész iskolai év során biz-

tonságot nyújt a családoknak, és szükség szerint segíti őket a minden nap terheknél könnyítésében – mondta Écsy Gábor, majd hozzátette: A Legyen örööm az iskolakezdés! segélyprogram idén augusztus 4-től szepember 17-ig tart.

A Katolikus Karitászhoz ebben az időszakban beérkező telefonhívásokból származó bevételeket és az adományokat az iskolás gyermekek támogatására fordítják. Az országos összefogás célja, hogy mintegy tízezer gyermeket támogasson a tanévek kezdésén a Katolikus Egyház hivatalos segélyszervezete.

„Minden támogatás értékes, egykét telefonhívás a 1356-os adományvonalra már lehetővé teszi egy színesceruza-készlet megvásárlását, harminc hívás pedig egy komplett tanszercsomagot jelent” – mondta Écsy Gábor.

A sajtótájékoztatóon Sinkovicsné Máté Hortenzia, a Székesfehérvári Egyházmegyei Karitász igazgatója elmondta: a székesfehérvári egyház-

megyei központba a felajánlások révén már érkeznek a használt, de jó minőségű tiszerek, valamint elindul a most meghirdetett iskolakezdési karitászakció is.

Az egyházmegyében lévő kilencvenkét karitászcsapat önkéntesei jó helyre juttatják majd el a tiszereket, hiszen ismerik azokat a rászoruló családokat, ahol iskoláskorú gyermekek vannak.

Sinkovicsné Máté Hortenzia elmondta, háromgyermekes édesanyaként tudja, hogy anyagi szempontból is nagy terhet jelent az iskolakezdés, ilyenkor különösen fontos a nehéz helyzetben lévő családok segítése.

Rámutatott arra is, hogy a gyerekek számára a nyári szünidő után, az iskolakezdés idején az osztálytárakkal, barátokkal való találkozás mellett motiváló tényező lehet egy-egy értékes használt tiszter vagy új táska, színesceruza-készlet is.

A Legyen örööm az iskolakezdés! akció sajtótájékoztatójának végén Écsy Gábor és Sinkovicsné Máté

Hortenzia összeállították az első tiszerek személyesítők, amelyek füzetet, tolltartót, gumis mappát, ceruzákat tartalmaznak, és iskolatásaként helyezték azokat.

Ezek a tiszerek a Katolikus Karitász országos központjának programjaiban részt vevő településeken jelentenek majd nagy segítséget az iskolakezdésben a rászoruló családoknak.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Az összefogáshoz egyszerűen és gyorsan lehet csatlakozni: a 1356-os adományvonal hívásával (egy hívás 500 forint támogatást jelent), illetve online adományozással a Katolikus Karitász honlapján keresztül: www.karitasz.hu. A Katolikus Karitász központi bankszámláján is várja az adományokat „iskolakezdés” megnevezéssel:

Raiffeisen Bank,
12011148-00124534-00100008

Életünk kertjében

Nagyszülőkért és unokáikért mutatott be szentmisét
Székely János püspök

Ez már a hatodik év, hogy szentmisét mutattak be a nagyszülőkért és unokáikért Szent Anna és Joachim ünnepén, július 26-án a szombathelyi székesegyházban. Rédicsról Pete-Polgár Máté plébános külön kisbuszokat szervezett a plébániája területén élő nagyszülők és unokák számára, hogy részt tudjanak venni az ünnepen.

Székely János szentbeszédét egy mesével kezdte. Volt egyszer egy kislány, akit Eszternek hívtak, és aki boldogan élt családjába gyönyörű kertjében. Jött egy öreg bőlcse, aki azt mondta, teljesít a kislány egy kívánságát. A kislány azt mondta, annyira gyönyörű ez a kert, azzal kívánja, élete végéig ebben a kertben élhessen. Hiába udvaroltak neki, nem akarta elhagyni a kertet. Majd jött egy fiú, egy távoli ország hercege, és megkérte a kezét. Megkérdezte, elmegy-e vele az Ő országába. Nehezen

döntött Eszter, de igent mondott. Megtartották az esküvőt, majd elutaztak a másik országba. Amikor az első nap a kastélyból kinézett, csak sivatagot látott. Amikor másnap kinézett az ablakon, azt látta, hogy ott van a kastélykertben a kertje. Gyermekkorod kertje követ, bárholára mész – magyarázta a püspök, és hozzáfűzte: a mi életünk kertjéhez sokat tesznek hozzá a nagyszülők. Milyen nagy kincs az a nagyszülő, aki ölte tudja venni az unokát, akinek van ideje, van szíve, aki az unoka gyermekkorát paradicsomkertté tudja tenni.

A szentmise végén Székely János püspök áldásban részesítette a nagyszülőket unokáikkal együtt.

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

Regnumi fiatalok szerveztek programot litkei és arlói gyerekeknek

A Regnum Marianum közösségi különböző helyi csoportjaihoz tartozó 16-17 éves fiatalok táboroztak a Nógrád megyei Litke mellett július közepén. Az egyházi program során lehetőségek nyílt közös sportra és játszókra, akadályversenyen mérték össze ügyességüket; lelkönapon és annak keretében 24 órás szentségimádáson vettek részt, és Barsi Balázs ferences szerzetes előadását hallgathatták meg.

A tábor egyik fényponja a környék fiataljainak szervezett program volt. Július 13-án reggel a zuhögő eső ellenére kihelyezték a szociális helyzetekről, ezzel kapcsolatos érzéseiket, tapasztalataikat pedig kisebb csoportokban osztották meg egymással. Végül alaposan felkészültek a másnapra

portokat alkottak, melyekben a táborozók erre a napra vezetették a vezetőkké váltak. Felelősséget vállaltak a litkei és arlói gyerekekért, személyes figyelmet, minőségi kikapcsolódást és új emberi kapcsolatok kínálva nekik.

„Felemelő volt látni a táborozó fiatalok megérintettségét és lelkesedését, ahogyan vállalták a rájuk bízott feladatakat – írta összefoglalójában Schmutz Áron, a Regnum Marianum ifjúsági tisztje. – Reméljük, hogy ez a nap minden-

környékbeli, illetve arlói gyerekek érkezett a litkei általános iskolába, ahol csoportos akadályversenyen vettek részt, együtt sportoltak, énekeltek és készültek.

A regnumi fiatalok a program előtti délutánt a rendezvény előkészítésére szánták: előadást hallgattak Kovács Krisztiántól, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat litkei Jelenlét Pontjának koordinátorától, aki a környékbeliek élet- és körülmenyeit mellett saját hivatásáról is beszélt. Ezután játékos formában szereztek

ramon vállalt feladataikra: voltak, akik a litkei és arlói gyerekekkel álló csoportok vezetését vállalták, mások az akadályverseny vagy a közös sport szervezésébe vették bele magukat, néhányan pedig a program háttérkörnyéket és lebonyolításáért vállaltak felelősséget.

A szervezők célja az volt, hogy minden táborozó betekintést nyerhessen a nehezebb körülmenyek között felnövő gyerekek életébe. Ehhez a Regnum Marianum sajátos karizmáját használták: kis cso-

annyiukban alakította a személyiségről, cigányságról, összszességeiben véve pedig a társsadalomban betöltött saját felelősségről alkotott képüket.

Köszönjük az együttműködést a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak, Litke Önkormányzatának, a litkei általános iskolának és óvodának, valamint Szerző Rita Judit ferences nővérnek, aki az arlói gyerekeket kísérte.”

Forrás:
Regnum Marianum
Fotó: Lengyel Réka

Elbeszél, tanít és eligazít

Beszélgetés Osztie Zoltán plébánossal

(Folytatás az 1. oldalról)

Az 1300-as években pedig már az a gyönyörű gótikus templom állt itt, amit ma is látnunk. Napjainkban erre újabb bizonyítékot talált Derdák Éva festő-restaurátor a Jézus Szíve-kápolna föltárása kapcsán.

- Milyen főbb állomásai vannak az itteni kereszteny község történetének?

– Nagyon lényeges, hogy 1688-tól folyamatos az anyakönyvezés a plébánián. Az anyakönyveket az esztergomi Prímási Levéltárban őriztük. A templom egyik plébánosa, Babocsay Gergely Zsigmond királynak volt a házi káplánja. Adatok vannak arról, hogy a királyi udvar papja a templom plébánosa is volt. Ezért kerülhetett már az 1300-as években európai hírű freskó a főhajó apszisába; egy itáliai mester készítette.

- Tudunk-e valamit arról, hogyan alakult a plébániai közösség élete a különböző történelmi korokban, hiszen csaknem ezer esztendőről van szó.

– Nem. Amit biztosan tudunk, az az, hogy egy 1227-ben kiadott dokumentum szerint a templom a váci püspök ségi temploma, és így a plébániaközösség is oda tartozik. Ám az, hogy a háromhajós róman templom ekkor már létezik, egyértelműen bizonyítja az itteni közösség erejét. 1398-ból pápai dokumentum említi a templomot. Ezt követően átveszi az esztergomi érsekség a váci püspökségtől. Az 1400-as években pedig már ugyanazon a pecsétet használták, amit ma is. Arról is tudunk, hogy két országgyűlés zajlott a templomban, az első 1225-ben, a második az 1300-as években. Mátyás király és II. Ulászló királyá választása után e templom falai között mutatták be a háláadó szentmisét. Kossuth Lajos – bár ő maga evangélikus volt – itt tartotta az esküvőjét Meszlényi Teréziával. 1856. május 25-én Adolf Kolping német pap tartott itt előadást, ekkor indult el a mozgalma Magyar-

országon. Liszt Ferenc 1858-tól gyakran szállt meg a templom melletti plébániáépületben. Templomunkban saját és más szerzők műveit is vezényelte.

- A templom ma már az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyehez tartozik.

– Az érsekség két éve vette át a templomunk tulajdonjogát, korábban Pest városa, illetve Budapest tulajdonában volt.

- Hogyan működik ma az itteni plébániaközösség?

– Huszonhárom éve, 2000-től vagyok a templom plébániája. A plébániaközösség ez alatt a csaknem negyedszázad alatt kivirágzott, több mint húsz közösséggel és működik a templomban. Annak ellenére is gazdag itt a közösségi élet, hogy rendkívül kicsi a plébániai területünk, és lényegében nincsenek itt élő híveink. A budapesti Belváros szinte teljesen kiürült, egész háztömbökben egy-egy idős ember él csupán. Mégis nagyon sokszínű a templom közösségi élete. Már óvodások is járnak hozzánk, akikkel a szülők foglalkoznak a szentmise alatt. A belvárosi általános iskolákban mi hitoktattunk, első osztálytól nyolcadikig. Ez mintegy kétszáz gyereket jelent. Emellett vannak gimnazista és felnőtt kateketikai hittancsoportjaink is. Külön meg kell említenem a templomunk kivéletes zenei életét: olyan zenészeink voltak, mint Liszt Ferenc, Haraszti Artúr, az utóbbi időben pedig Virág András és családjának három nemzedéke szolgált itt. Ráadásul történelmi jelentőségénél fogva a templomunk predesztinálva van arra, hogy országos eseményeket tartsonak itt.

- A mai, mindenkorban hogyan tudja egy kereszteny közösség megőrizni az identitását?

– Éveken át volt a templomban huszonnégy órás szentségimádás, ennek jelentőségét nem lehet elégéhangosulózni. Most augusz-

hogy a templomunk átjáróházzá, a turizmus célpontjává váljon, még akkor sem, ha az idelátogató turistákra szükségünk van a templom fenntartása érdekében. Kiemelt jelentősége van például annak, amiről Önök is írtak: hangverseny sorozat keretében bemutatjuk Liszt Ferenc összes orgona- és harmóniumművét. Rendkívül lényeges azonban, hogy nem csupán a mi templomunkról és plébániaközösségről van szó, hanem a belvárosi öt templomról, azok papságáról és közösségeiről. Mindig nagy figyelmet fordítottam arra, hogy a Belvárosban szolgáló több mint egy tuca papnak a közösséget, valamint a lelkipásztorok és a közösségek egységét is munkáljam plébánosként.

- Nemcsak a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia fennállásának 975. évfordulóját ünnepelnek, most, hanem két másik jelentős eseményre is emlékeznek.

– Így van. Hetvenöt évvel ezelőtt, 1948-ban szentelte fel a templom Molnár-C. Pál főtisztúvész által készített új főoltárat Boldog Meszlényi Zoltán segédpüspök. Ugyanebben az esztendőben, a plébánia megalakulásának 900. évében, Nagyboldogasszony napján nagy hatású beszédet mondott a Március 15. téren Mindszenty József bíboros, hercegrípmás. Elhangzott többek között ez a mondat is: „EZ a templom elbeszél, tanít és eligazít az örök élet felé.” Vagyis ez a templom és a hozzá tartozó közösség végigkíséri történelmi múltunkat, őrzi a jelentős események és személyek emlékét, s most is itt áll, kiáltó jeleként annak, hogy a kereszteny gyökerek biztosít-

ják a jövőt, és a kereszteny üzenetekből ma is fölhangzik az örök élet igérete, az arra vonatkozó krisztusi tanítás. A bíboros, hercegrípmás beszédét a búcsúnak napján, az idei Nagyboldogasszony-ünnepen felolvassa majd Ruppert József piarista atya.

- Ezenkívül milyen programokkal készülnek az évfordulóra?

– A jubileumi évünk csúcspontja az augusztusi ünnepségsorozatunk. 11-én érkezik meg hozzáink a Missziós Kereszt, amit kikértünk a bíboros úrtól. Onnantól kezdve egész napos nyitvatartással és szentségimádással ünnepelünk. 12-én este Erdő Péter bíboros úr mutat be ünnepi fópásztori szentmisét. Augusztus 13-án szentmise keretében kiszolgáltatjuk a betegek lehetét. Ezen a vasárnap délelőtti eseményen a főcelebráns Ruppert József atya lesz. Augusztus 14-én, hétfőn Bíró László püspök atya mutat be szentmisét. A papi közösségek és egységek különleges alkalma ez, majdnem húsz pap lesz jelen, és a liturgia után is együtt ünnepelünk, beszélgetünk. A nagybúcsú ünnepén, augusztus 15-én Tempfli Imre atya, németországi magyar lelkész mutatja be a szentmisét, majd utána elhangzik az említett Mindszenty-beszéd. A szentmisét követően pedig nagy gyertyás, fályás körmenet zárja az ünnepségsorozatot.

- Hogyan látja a fennállásának 975. évfordulóját ünnepelő plébániaközösség jövőjét?

– Óriási erőfeszítés életben tartani a közösségeket, hiszen olyan tényezők akadályozzák a lelkipásztori mun-

kákat és az életünket, amelyeket nem lehet áthidalni. A mi közösségeink otthona a templom, a liturgikus tér, nincs plébániánk. Nincs még egy olyan plébánia az országban, amelynek nincs plébániája... Kis irodánk látja el mind az öt belvárosi templom adminisztrációját munkatársunk, Kinga vezetésével. Súlyos gond az is, hogy a Belvárosban teljesen ellehetetlenült a parkolás. Ez számunkra különösen hátrányos, mert a város minden pontjáról jönnek hozzáink a hívek, de nincs, ahol megállhatnának az autójukkal. Ez a három tényező – nincs plébánia, nem laknak itt a hívek, és nem lehet parkolni – lelkipásztori szempontból komoly akadályt jelent. De ezzel együtt is igyekszünk központi szentélytenni a templomot a liturgia, az imádság és a közösségi élet számára. Ismétlem, ez nagyon erőfeszítést igényel, amit szeretnénk fenntartani, amíg én vagyok a plébános. mindenépen meg kell említenem még, hogy évek óta működik az Aquinói Szent Tamás Ökumenikus Közéleti Akadémia, amely a közélet iránt érdeklődő kezességeket fiatalok képzőhelye, egy elitképző. Feladata, hogy egy nagyon igényesen gondolkozó, vitaképes és párbeszédre kész kereszteny értelmiséget neveljen ki itt nálunk és mindenütt az országban. Emellett pedig szintén nagyon lényeges az az országos életvédő program, amelynek keretében az Aquinói Szent Tamás Közéleti Egyesület létrehozta a Jó, hogy vagy elnevezésű életvédő szövetséget. Elsőrendű feladatunk a személyes méltóság védelme.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

ÉLETJÁRADÉK

KATOLIKUS szellemiségű iroda ingatlanérte életjáradéki szerződést intéz ügyvédi háttérrel és garanciával. Keressen bátran, amennyiben elmült 65 éves, és szeretne élete végeig havonta jelentős nyugdíj-kiegészítést kapni! T.: 06/70-330-0960

HARANG

ÚJ HARANGOT Farkas Tituszról rendeljen, teljes kivitelezéssel! Templomi harangok hangzásra öntve, temetői harangok, emlékharangok, csengők, gongok. Harangszerző 2003 Bt. (2200 Monor, Kistói út 26.) T.: 06/30-371-9696 E-mail: emeghajtas@gmail.com

KÖNYV

ÚJRA KAPHATÓ A ZARÁNDOKZSEBKÖNYV. A jezsuita rendalapító ünnepe alkalmából jelent meg a 100 lépés *Loyolai Szent Ignáccal* alcímű kötet harmadik, immár női zsebekkel is kompatibilis méretű kiadása. A Jezsuita Kiadó szándéká az volt, hogy a kiadvány a formájával is segítse áthidalni az ötszáz év távolságot, utat nyisson egy mai szemmel is meglepően modern gondolkodású spirituális mester világába, és meditációs ima, lelkigyalorlat vagy építeni zarándoklat során is használható legyen.

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, békelyeget, képeslapot, papírrégiiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árvérésre átveszünk. Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engeszelőkápolna: engesztelelő virrasztás hazánk lelti megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmisse. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Régészeti István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miszeszántékokért imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivataloskéről, a másodikon a templom karitáscsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékóknak imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engeszelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelti megújulásáért. 21 órakor minden más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

Elsőpénzeti missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Háza (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engeszelő híveket közös imádságra minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoportok bejelentkezése: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyalorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) augusztus 24-én 18 órától 27-én 13 óráig dr. Gál Péter atya lelkigyalorla: „Szabadulás és gyógyulás”. Szeptember 28-án 16 órától október 1-jén 13 óráig Ocsovai Grácian atya lelkigyalorla: „A Szent Angyalok”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

HIVATÁSTISZTÁZÓ ÉV

Forrás HIVATÁSTISZTÁZÓ ÉVET INDÍTANAK 18-35 év közötti nőknek Piliscsabán. A Forrás program olyan lehetőség, amely segít abban, hogy felfedezd Isten teljesebb életre hívó hangját, hogy mélyítsd az istenkapcsoladat, növekedj az önismeretben, s így elindulj azon az úton, amelyen az a válhatsz, akinek Isten megalkotott, aki igazán vagy. A programba olyan lányokat hívnak és várnak, akik keresik az élet-hivatalukat, azaz hogy szerzetesként vagy családosként

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

október 2-6. | 5 nap | 119.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ

október 6-8. | 3 nap | 79.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

október 9-15. | 7 nap | 249.900 Ft/fő

ŐSZI ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE

október 12-14. | 3 nap | 89.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

október 25-29. | 5 nap | 119.900 Ft/fő

SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT

december 4-10. | 7 nap | 619.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

TÁRSKERESŐ

72 ÉVES, diplomás férfi fiatalos társat keres. T.: 06/30-628-9657

17/246 éves nő házastársat keres. T.: 06/30-476-4099

BUDAPESTI, 86 éves, gyógyszer-, füst- és alkoholmentes nyugdíjas, katolikus öregür, volt vállalkozó hasonló adottságú, autót vezetni tud, őszinte, gondoskodó természetű társát keresi. Jellege: Házasság céljából. Válaszlevelet a kiadóba várom.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén hánznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvefestes-stainedglass.hu

Fedezze fel az

Év Háza 2023

közönségdíjas

épületét

pincétől

a padlásig!

mindszentyneum.hu

tudják megelni Isten róluk való gondolatát. A program olyan fiataloknak szól, aiknek van előző istenkapcsolatuk, és a szerzetesség gondolata újra és újra felmerül bennük. A Forrás év a tanév elején kezdődik, de ha felkeltette az érdeklődésedet, érdemes minél hamarabb tájékozódnod felőle. További információ: <https://www.szocialis-testverek-tarsasaga.hu/hirek/> Jelentkezési határidő: 2023. augusztus 15. Jelentkezés: idliktestver@gmail.com

BÚCSÚI SZENTMISE

Osliban, a Mosolygó Szűzanya rábaközi kegyhelyén Nagyboldogasszony-napi nagy búcsúját augusztus 13-án, vasárnap tartjuk. A délelőtt 10 órakor kezdődő szabadéri szentmisét celebrálja és a szentbeszédet mondja Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök. Délután 3 órakor a hagyományos osli vesperás éneklésével köszöntjük a Szűzanyát. Szeretettel várjuk a kedves híveket.

A budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-föplébániai templom búcsújához kapcsolódóan a templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.) augusztus 13-án, vasárnap a 10 órakor kezdődő szentmisén kiszolgáltatják a betegek kenetét.

Az őszi Mária-zarándokhelyen, Nagykapornak-Remete-kertben Nagyboldogasszony-búcsúi szentmisse lesz 2023. augusztus 13-án, vasárnap 11 órakor, melynek főcelebránsa és szónoka Fazakas Márton premontrei apát. A szentmisén közreműködnek a búcsúszentlászlói és a nagykapornak templomok körusai, valamint a Zala Brass fúvósegyüttes.

Búcsúi magyar mise lesz Boldogasszonyban (Frauenkirchen, Ausztria), az egykor magyar ferencesek által gondozott, csodálatosan szép bazilikában augusztus 15-én 13 órakor.

Kisboldogasszony-búcsút tartanak Máriaremetén. Szeptember 8-án, pénteken a szentmisék 10.30 és 18 órakor lesznek. A 18 órai szentmise főcelebránsa és szónoka Gyetvai Gábor protonárius, kanonok, helyettes esperes, plébános, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatósága főigazgatója lesz. Szeptember 10-én, vasárnap a szentmisék 7.30, 9, 11 és 18 órakor kezdődnek. A 11 órai szentmise főcelebránsa és szónoka Török Csaba címzetes prépost, főiskolai tanár, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia TV-referense, az esztergomi bazilikai plébánosa. Csoportok jelentkezését kérik előre jelezni!

ORSZÁGOS TALÁKOZÓ

A Szent Mónika közösségek országos találkozója lesz 2023. augusztus 26-án, szombaton 9–15 óra között Budapestben, a Rózsafüzér Királynéja-templomban (Budapest IV., Thököly út 58.). A háláadó szentmisét 11 órai kezdettel Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök mutatja be. A találkozóra szeretettel várjuk az édesanyákat és a családot. Részletes program: <http://www.szentmonika.hu>

VIRRASZTÁS

Ima és engeszelő virrasztás lesz hazánkért, a magyarság lelti megújulásáért, Magyarországról a budapesti Szent Ist-

AZ ÚJEMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

ÖSZENTSÉGE FERENC PÁPA

MAGYARORSZÁGI APOSTOLI LÁTOGATÁSÁN ELMONDOTT BESZÉDEI

2023. április 28-30.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

A kiadvány megvásárolható az Új Ember könyvesboltban

(1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.),

valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

vétre, akik nem felelnek meg a bemeneti követelményeknek, vagy hallgatói jogviszony létesítése nélküli ismernék meg a színvonalas képzések tartalmát. A jelentkezés részletei és az egyes szakirányú továbbképzések tartalmáról szóló információk megtalálhatók a főiskola honlapján: <https://ersekiifoskola.hu> e-mail-címen.

ÜNNEPSÉGSOROZAT

975 éves a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Föplébánia (Budapest V., Március 15. tér). Az ünnepi évfordulóra augusztus 11., péntek és augusztus 16., szerda között különböző programokkal, szentmisékkal, körmenettel készülnek a szervezők. Pest ősi templomában szeretettel várják a híveket! További információ: [www.belvaroisplebania.hu](http://belvaroisplebania.hu)

HALÁZOZÁS

Lampert Paula szociális testvér életének 92. évében, 2023. július 8-án hazatért az atyai házba. Temetése 2023. július 28-án volt a remetekertvárosi Szentlélek-templomban.

„Jót s jól!” – MISSZIÓ TOURS

Zarándokvonatok 2024

Boldogasszony Zarándokvonat

Csíksomlyó '24. május 16-19.

Lelkivezető: Dr. Varga Lajos váci segédpüspök

Karnagy: Pálmai Árpád egyházzenez

Részvételi díj: 119.900 Ft/főtől

Misszió Zarándokvonat

Csíksomlyó '24. május 17-19.

Lelkivezető: Böjté Csaba ferences szerzetes

Részvételi díj: 59.900 Ft/főtől

Fekete Madonna Zarándokvonat

Czestochowa '24. június 24-27.

Lelkivezetők: Dr. Székely János szombathelyi és

Hegymenetben vagyunk

Országos cigánypasztorációs lelkigyakorlatot tartottak Péliföldszentkereszten

(Folytatás az 1. oldalról)

A Boldog Ceferino Intézet meghívására három napot töltenek együtt cigányok és nem cigányok, római katolikus és görögkatolikus rítusúak a szaléziák központjában, a Gerecse szívében. A lelkigyakorlatot Székely János püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Cigánypasztorációs Bizottságának elnöke vezeti.

Az idei az ötödik alkalom, Szombathely, Nagykálló, Máriapócs és Budapest előzte meg a mostani helyszínt, Péliföldszentkeresztet. Az időzítés – Urunk színeváltozásának ünnepe – is magyarázatot ad a mottóra: „Mester, jó nekünk itt lenni” (Mk 9,5). Jó itt lenni a kegyhelyet körülvevő csodálatos természeti környezet-

nál miskolci püspök tanított Urunk színeváltozása ünnepének üzenetéről. Ellátogatott ide Szocska Ábel nyíregyházi püspök is. Tavaly Erdő Péter bíboros és Kocsis Fülöp érsek-metropolita, a korábbi években pedig többek között Palánki Ferenc megyéspüspök vett részt és tanított a találkozón. „Törekszünk arra, hogy a vendéglátó egyházmegyék vezetői eljöjenek közénk. Székely János megyéspüspök képviseli az Egyháznak a társadalmi megbékélés érdekében végzett szolgálatát, és fel tudja mutatni közösségeink befogadó arcát. A főpásztorok jelenléte felkiáltójelként hat, hangsúlyt ad ennek a rendezvénynek, és arra hívja fel a figyelmet, hogy érdemes odaszánnunk magunkat ezekre az alkalmakra, mert találkozások nélkül nem ismer-

ben, és együtt készülni Urunk színeváltozásának ünnepére. Ahogy Bánki-Magyar Anna, a Boldog Ceferino Intézet szakmai vezetője fogalmaz: „Budzítunk az Istennel való találkozásra, arra, hogy merjük jól érezni magunkat Isten közösségeben.”

Hagyományá vált már ez a lelkigyakorlat. Székely János így fogalmaz: „Sok kudarcot élünk meg a cigánypasztorációban. Az ember, aki évek óta szolgál, azt tapasztalja, hogy kettőt lép előre, és hármat hártra. Hiába tesz bele sok-sok energiát, gyakori, hogy nem sikerül talpra állnia a családnak vagy az egyénnek, akit segíteni igyekszünk. Jó látni azonban, hogy vannak olyan cigány családok, közösségek, ahol a mag jó földbe hullott, és termést hozott. Jézusnak a magvetőről szóló példabeszéde erre a helyzetre is vonatkozik. Sok mag esik félre, a madarak felcsipegetik, de a magvető nem veszíti el a bátorságát. Látja azokat a magvakat is, amelyek jó földbe hullottak, és kikelenek. Jézus is biztosan nagyon örült Arimatei Józsefnek, Cirenei Simonnak, Nikodémusnak, Lévinek, Mária Magdolnának. Nagyszerű látni, hogy itt is olyan emberek gyűlnek össze, akiknek az életében jó földbe hullott a mag, és termést hozott. Ők nagyon komolyan vették a tanítást, Jézusra tekintenek, és adni akarnak magukból a közösségeknek.”

Székely János azt is elmondja, évről évre azok gyűlnek össze a lelkigyakorlaton, akik érzik a cigány testvérekkel való lelkipásztori munka leglényegét, és az evangélium átadását végzik közöttük. Nagy szükségek van arra, hogy lehetőséget kapjanak a feltöltődésre, és tanácsra, megerősítésre, bátorításra van szükségük. „Ezért minden alkalommal igyekszem minél több időt tölteni a lelkigyakorlaton, látom, milyen nagy az igényük a résztvevőknek az egyéni beszélgetésekre. Jönnek, lehetőséget kérnek arra, hogy elpanaszolhassák a nehézségeiket.”

A lelkigyakorlaton hangsúlyt a főpásztori jelenlét. Idén Orosz Ata-

jük meg egymást” – mondja a szakmai vezető.

Számos pap testvér is jelen van a találkozón, köztük Lakatos Péter, az MKPK országos cigánypasztorációs referense; Michels Antal, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és Balogh Győző János, a Miskolci Egyházmegye cigánypasztorációs referense. Eljött a Szűz Mária Misziós Nővérek közösségenek három tagja is.

A lelkigyakorlaton váltják egymást a római és a görög rítusú szertartások. A nyitóalkalom szentmisse, a szombati szertartás Szent Liturgia volt. Oroszné Obbágy Rita, a Miskolci Egyházmegye cigánypasztorá-

tel megük a cigány közösségekbe, mert azt érzem, ők is kíváncsiak rám.”

Látogatásunkkor Orosz Atanáz püspök mutatott be Szent Liturgiát. „Hegymenetben vagyunk” – kezdte beszédét a főpásztor. „Láttam Uram, a hegyeimet. / S olyan kicsike vagyok én” – A püspök József Attila Isten című versével hívta meg a jelenlevő-

történetet Orosz Atanáz a színeváltozáshegyén történt újszövetségi eseményekkel és a tanítványok köztötti versengés jelenetével állította párhuzamba. Elizeus megátkozta a gyerekeket, míg Jézus így figyelmeztette az elsőségről versengő tanítványokat: „Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek,

feladatunk, hogy Jézus szemével tekinthünk minden gyerekre. „Egy sem veszhet el közülük, minden gyerek áldott. Nekünk össze kell fogunk, hogy Jézus szemével tekinthünk rájuk” – mondta a püspök.

„Amikor a hegyre tartunk, mi vagyunk a kicsik. Meg kell tisztaunk a szívünket, törölünk a rossz emlékeket. Nem érezhetjük magunkat átkoztnak, és nekünk sem szabad átkoznunk. Így leszünk képesek megcsodálni a Teremtő nagyságát” – folytatva Orosz Atanáz, és arra buzdított, keressük és ápoljuk magunkban azt a lelkületet, amit Jézus állított elénk példaként a gyerekekről szóló tanításában. A Szent Liturgiát követően Lakatos Péter köszöntötte a pappá szentelése 38. évfordulóját ünnepelő Orosz Atanázt.

A lelkigyakorlat a Via lucis, azaz az örömtúra végigjárásával, majd Balogh Győző János parókus elmélekedésével folytatódott. A lelkipásztor arra adott ösztönzést, hogy mindenki gondolja át a saját hegymenetét. Kérdéseket is feltett: Hol vagyok önmagamhoz képest? Az vagyok-e, akinek Isten elgondolt? Mi távolít el Isten től? Hol adom fel a küzdelmet? Melyek a gyengeségeim? Arra buzdított, hogy tegyük fel magunknak ezeket a kérdéseket, és biztatott is: képesek vagyunk változni. Kapaszkodókra hívta fel a figyelmet: a lelkigyakorlat a megállás, a befejező figyelem a körülözött, amikor a minden napotkötől eltávolodva rátekinthetünk önmagunkra, a szolgálatunkra. „Hűséges vagyok. Tudom, hogy Isten nem ver. Felmegyek a hegyre, kapok valamit, és ezzel az ajándékkal vissza kell térnem a szolgálatba, a közösségembe, a családomba.”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

nem mentek be a mennyek országába.” Szent Pál pedig azt mondja, mi csak áldást mondhatunk, soha nem átkozhatunk.

„Mennyire másként mutatja be ez a két történet Isten ítéletét és szeretetét! Jézus fontos igazságot mond ki: »Ha meg nem változtok...« – így inti másfajta látásmódra tanítványait.” Majd József Attila versének folytatását idézte a püspök: „Szeretnék nagy lenni, hozzád hasonló.” Az emberben élő örök vágyat fejezi ki ez. Jézus ezzel szemben azt tanítja, hogy fogadjuk el kicsinyégeinket. Ma az a

cios munkatársa kiemeli: „Olyan elfogadás tapasztalható ezen a lelkigyakorlatban, ami minden évben meghat engem. Együtt vagyunk: cigány és nem cigány, közfoglalkoztatt és jómódú vallalkozó, görög- és római katolikus. Jómagam görögkatolikusként ugyanazzal a lelkesedéssel veszek részt a római katolikus szertartásokon, mint a sajátaimon. Kölcsönös az egymás iránti nyitottság, a kíváncság a másik szertartásra, hagyományaira. Amikor ezt látom, utána még nagyobb szeretet-

ket arra, hogy Urunk színeváltozása ünnepén átgondolják, miért akarnak, és miért kell felnemniük a hegyre, s mire van szükségük ahhoz, hogy feljussanak a magasba.

O- és újszövetségi történeteket kapcsolt össze. Az Öszövetséggel kezdte. Azt a jelenetet idézte fel, amikor az Illés próféta által felkent Elizeust Bételel kigúnyolták a gyerekek a kopaszsa miatt. Elizeus megátkozta őket, erre két medve rontott a gyerekcsoporthoz, s megölt közülük negyvenkettőt. Ezt a

HÍREK KÉPEKBEN

• Július 30-án tartották a Vas vármegyei Bozsokon Szent Anna búcsúnapot. A szentmisét – melynek főcelebránsa Fekete Szabolcs Benedek püspök volt – a nagyszülökkert külön is felajánlották, akiket a gyermekek versekkel köszöntötték.

• Bélaint Sándor Pálfi utcai emléktáblájának, majd Mátyás téri szobrának koszorúzásával kezdődött Szegeden az alsóvárosi templom Havi Boldogasszony-búcsúja augusztus 5-én, szombaton. A ferences templomban Gyulay Endre nyugalmazott püspök mutatott be szentmisét, melyen a hitvalló tudós boldoggá avatásáért imádkoztak.

Autómegáldás Szántódpusztnán

Berta Tibor püspök mutatott be búcsúi szentmisét Szent Kristóf ünnepén

A Szántód településhez tartozó Szántódpusztnán immár fél évszázas hagyomány, hogy Szent Kristóf emléknapja (július 24.) alkalmából búcsút tartanak, és megáldják a gépjárműveket. A jubileumi búcsúi szentmisét idén július 29-én, szombaton este Kocsi György plébános meghívására Berta Tibor dandártábornok, katonai ordinárius mutatta be.

Ötven évvel ezelőtt Léka László akkor veszprémi apostoli kormányzó, későbbi esztergomi érsek elevenítette fel Szántodon a Szent Kristóf-búcsú régi hagyományát és kezdeményezte az ünephez kapcsolódóan az autók megáldását – idézte fel homiliájában Berta Tibor tabori püspök. Az ünnepre azóta is évről évre nagy számmal érkeznek a környéken élők, illetve nyaralók a Szántódpuszta Idegenforgalmi és Kulturális Központba.

Szent Kristóf legendáját sokan ismerik; alakja igen népszerű az utazók, autóvezetők körében. Hatalmas termetű ember volt, aki erejét szerette volna felajánlani a világ leghatalmasabb urának – elevenítette fel a szent alakját Berta Tibor. A legenda szerint egy király szolgálatába szegődött, aki bár hatalmas uralkodó volt, feltételezett, hogy a földön mindenki tiszteleg a szent előtt. Ám az ördög megijedt egy útszéli feszületről; Kristóf úgy gondolta, aki a feszületet védheti. Egy Krisztus-kötő remete adott neki tanácsot: Keresztelkedj meg, és legyél Jézus Krisztus szolgája, a hatalmas testi erődet

pedig ajánld az embertársaid szolgálatára! Kristóf letelepedett egy sebes folyású folyó mellé, s átvitte mindenkit, akit egyedül nem tudtak vagy félték átkelni.

legjobb helyen vagyunk ahhoz, hogy meg tudjuk hallani, be tudjuk fogadni Isten szavát. Lelkünk világát sokféle módon kell képeznünk, hogy meg tudjuk haladni az „előírásos keresztenyiséget”.

Eppolyan nehéz örömmel vállalni az evangéliumi egyszerűség és szegénység, az örömteli, derűs cölöbátus és a feltétlen engedelmesség igérétek, mint a házastársi hűséget, a teljes elkötelezettséget, a családért való megannyi áldozatvállalást. Nem könnyű legyőzni a felszínesség és az alkalmaszkodás állandó kísértését, a modernitás álságos hamisságának megannyi ravaasz csábítását.

Akarunk-e Krisztus-hordozók lenni a hétköznapokban?

Egy-egy vasárnap órára könnyű, egy életen át elkepesztően nehéz, de újból és újból meg kell próbálnunk. Azokat a kinccseket, talentumokat keressük meg magunkban, amelyekkel másokat tudunk szolgálni! – buzdította a híveket Berta Tibor püspök. Ha ezzel a lelkülettel próbáljuk elni az életünket, akkor a hazaérkezés a gondviselő Istenhez, aki hazával bennünket abba az országba, amelyet itt elkezdünk megvalósítani, nemcsak jutalom, hanem nagyszerű örömnéppel lesz mindenünk számára – zárta szentbeszédét a katonai ordinárius.

A szentmise végén a tabori püspök és Horváth József alezredes, kiemelt tabori lelkész megáldották a búcsúról hazaindulókat járműveit.

Forrás és fotó:
Katalikus Tabori Püspökség

„Csak egy a szükséges”

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fiataljainak zarándoklata Máriapócsra

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye ifjúsági taborát július 24. és 30. között tartották, amely Szilvásváradon kezdődött, majd a közel száz résztvevő fiatal július 28-án Nyírbátorba érkezett, hogy onnan másnap, Szent Márta, Mária és Lázár emléknapján gyalogsan induljon Máriapócsra, az egyházmegyei búcsúra. Az egyházmegyei változatos programokat kínált az ifjúság számára.

intézményeit, pasztorációs területeit, színes képet adva a nagy egyházi közösségről.

A tabor különlegessége volt, hogy a fiatalok a hét során három püspökkel is találkozhattak, beszélgethettek. Bosák Nándor, az egyházmegye első megyéspüspöke a hét elején érkezett a fiatalokhoz, Palánki Ferenc jelenlegi megyéspüspök a gyalogsan zarándoklat napját töltötte velük, végül az egyházmegyéből elszármazott Felföldi László pécsi megyéspüspöknek, a közösség első ifjúsági referensének –

bátori minorita templomban, amelyen Palánki Ferenc útravalóval látta el a fiatalokat, a csatlakozó szülőket, családtagokat. „Márta, Márta, sok mindenre gondol van, és sok minden nyugtalánít, pedig csak egy a szükséges.” (Lk 10,41–42). A főpásztor elmélkedésében az elhangzott evangélium alapján erre az egy szükségesre fordította a fiatalok tekintetét.

A mai világban elfeledkezünk arról, hogy az egyetlen, ami szükséges, az az örök életet táplálja bennünk. Dolgozunk, küsökünk, és az egész életünk úgy telik el, hogy tulajdonképpen soha nem voltunk boldogok, pedig, „milyen jól összejött minden”. Várjuk, hogy majd egyszer eljöjjön a boldogság is, és közben elszabad mellettünk az élet, vagy nem úgy jön, ahogyan elképzeltük. Mi az az egy, ami szükséges? Fogadjuk be Jézust, az Ő tanítását, jóságát, szerezetét a szívünkbe, és átalakitsuk ki magunkban a hálás lelkületet! – mutatott rá a püspök.

A főpásztor elmélkedésében egy egybeesésre is felhívta a figyelmet: a tabor vezérköröldelata különös módon éppen a tabor utolsó napján hangzott el a szentleckeiben: „Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él” (Jn 4,12), és ez egyben Palánki Ferenc papi jelmondata is, s amely felkerült a harmincéves egyházmegye emléklapjára is. Ne feledkezzünk el tehát arról, ami igazán szükséges, minden figyeljünk oda Isten üzenetére. És ha szeretjük egymást, akkor Isten bennünk marad, s akkor ez a szeretet tesz majd igazán boldoggá bennünket – emlékeztetett Palánki Ferenc.

A gyalogsan zarándoklaton a püspöki kíséretében a fiatalok rózsafüzérrel imádkoztak, csöndes és énekes

A tabor programjai az idén jubileumát ünneplő Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei ifjúsági taborának – Gaga Zsuzsa, Lajmán Gréta, Papp-Doktor Andzsélika és az egész héten jelen lévő Csapó Márton és Mike Ervin atyák – a 30 éves egyházmegyeire tekintve 30 olyan vendéget hívtak meg a táborba, aikik munkájuk, szolgálatuk révén szerzett emlékeiket, élményeket osztották meg a fiatalokkal, bemutatták az egyházmegye

aki a máriapócsi búcsú főcelebránsa és szónoka is volt – tehettek fel kérdezéket a fiatalok szombaton este.

Az ifjúsági tábor minden szorosan kötődik a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsújához, amit minden évben július utolsó vasárnapján tartanak; a búcsú a tábor zárához is jelenti, amelyre Palánki Ferenc püspök gyalogsan zarándoklaton kíséri a fiatalokat égi édesanyukhoz, a Szűzanyához.

A zarándoklat napja reggel püspöki szentmisével kezdődött a nyír-

percek váltották egymást, amit az útszéli kereszteknel Csapó Márton atya néhány mondata egészített ki.

Máriapócsra érkezve a 92 éves Pásztor Károly atya fogadta a zarándokokat, délután pedig Lengyel József érkezett a fiatalokhoz.

Késő délután a cserkészek is megérkeztek, majd a COR-hétvége mozgalommal is megismerkedtek a zarándokok, végül Felföldi László pécsi megyéspüspökkel töltötték el egy interaktív órát, aki a fiatalok kérdéseire válaszolva többek között azt hangsúlyozta, hogy speciális helyzetben vannak, hiszen talán nem voltak soha ekkora krízisben a családok, mint most, ezekben az évtizedekben. Ez igazi háború – mondta –, mert a világ a gyermeket biztonságát, békéjét veszélyezteti és veszi el, miközben minden megad, ami az embereket eltávolítja egymástól.

A pécsi megyéspüspök arról is beszélt, hogy a világ folyamatosan változik, s nekünk ebben a változásban kell megtalálni az utunkat, de ragaszkodnunk kell az alapértékek-

hez, alapigazságokhoz, még akkor is, ha kevesen állnak ki ezek mellett.

Valtozik a világ, de jó, vagy rossz irányba? – tette fel a kérdést az egyik résztvevő. A válasz így hangzott: „Válságban van az Egyház, a családintézménye, a válság azonban mindig a megújulás lehetőségeit is elénkíti, és ezt fel kell ismernünk.”

A nap zenés szentségimádással zárult a kegytemplomban, amelyen kőzreműködött Csapó Márton atya és Nagy Éva tanárnő vezetésével a Szent Imre-egyházközösg kórusa.

A 30 éves Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsúját július 30-án, vasárnap tartották, ami egyben az egyházmegyei ifjúsági tabor utolsó napja is volt. A fiatalok az ünnepi szentmisén való szolgálatukkal és a pólójukon álló felirattal az egyházmegye egész népének hirdették: „Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él” (1Jn 4,12).

Forrás és fotó:
Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye/
Kovács Ágnes

